

Transcriptie informatiebijeenkomst 30 juni

Tijdelijke opvang nareizende statushouders iHub-terrein

Aanvang: 19:30 uur
Gespreksleider: Marion van der Voort
Aanwezig: 350 personen waaronder

- inwoners van Harreveld
- raadsleden
- college van B&W
- ambtenaren Oost Gelre
- bestuursleden DBO's kleine kernen
- vertegenwoordigers iHub en COA
- wijkagent

Bestuur Dorpsbelangen heeft alle vragen van inwoners/belanghebbenden verzameld en gebundeld. Deze zijn overhandigd aan de gespreksleider en vooraf omstreeks 18.00 uur aan alle raadsleden, B&W en inwoners digitaal verstrekt. Met de gespreksleider is besproken dat deze vragen behandeld zullen worden, in volgorde zoals ze op papier staan, voorzien van een inleiding zodat zowel de zaal als de beantwoorder de context helder heeft.

Start bijeenkomst (19:38 uur)

Gespreksleider Marion van der Voort stelt zich voor en maakt enkele organisatorische afspraken, waaronder het feit dat zij de enige is die de microfoon hanteert. Er is geen sprake van debat of dialoog, vragen die schriftelijk zijn ingebracht worden besproken. Er is geen mogelijkheid om plenair een vraag te stellen.

Burgemeester en wethouder Schutten worden naar voren gehaald.

Gespreksleider: Hoe staat u hier op deze plek voor al deze mensen?

Burgemeester Hofstede: Het is natuurlijk een heel dubbel gevoel, want ik had heel graag op een hele andere manier kennis met u gemaakt dan op een avond waarop ik weet dat de meningen verdeeld zijn en heel erg veel leeft in dit dorp. Aan de andere kant ben ik ontzettend blij dat u met zo ontzettend veel mensen gekomen bent over een onderwerp wat leeft in dit dorp, zodat u ook kunt horen welke antwoorden we wel en welke antwoorden we niet hebben.

Burgemeester Hofstede: Want voor mij is heel helder sinds de boodschap op 6 mei jongstleden en de avond van vanavond is er best wel heel veel tijd verstreken. Tijd waarin dingen ook gaan leven als ik het allemaal anders had kunnen doen, alles van tevoren had geweten, had ik het veel liever dichter op elkaar gehad. Alleen wat we toen ook merkten en zelfs vanavond nog. Nog lang niet alle antwoorden zijn beschikbaar en er leeft zo ontzettend veel.

Gespreksleider: Maar is dat ook de reden waarom het niet al eerder in mei is gedaan? Waarom er zoveel tijd tussen zat? Waarom is dat niet sneller na elkaar gegaan?

Burgemeester Hofstede: Ja, dat is omdat we ook die avond al merkten dat er best heel veel vragen werden gesteld. Ook heel veel inhoudelijke vragen die we op dat moment gewoon nog niet konden beantwoorden. En we hopen daar vanavond in het hele proces ook zo veel mogelijk informatie over te geven.

Gespreksleider: Nou is de opzet van deze bijeenkomst wat veranderd. Want eerst was het idee dat het in twee sessies met iets minder mensen tegelijkertijd zou zijn. En er is uiteindelijk toch voor gekozen om iedereen tegelijk één keer het verhaal te laten horen. Waarom is dat?

Burgemeester Hofstede: Dat komt omdat we eigenlijk dachten: nou, een wat kleinere groep is prettiger. Of makkelijker om daar informatie mee te delen. En wij signalen kregen, en ook vanuit de belangengroep, veel fijner was voor de mensen, voor u, om het op één avond te doen. En daarom dachten we, in Harreveld moet dat kunnen.

Gespreksleider: Daar sprak ook wel een beetje een soort van gebrek aan vertrouwen uit. Als we het in tweeën doen, dan krijgen misschien mensen iets anders te horen. Dat vertrouwen is denk ik wel een issue hier vanavond en de komende tijd. Denkt u niet?

Burgemeester Hofstede: Dat is ook vooral wat ik voel en zie, is dat mensen in Harreveld. Dat u heel vaak denkt: hebben we nu alle informatie? Worden we er goed mee genomen? Ja, maar er speelt misschien wel wat anders. Ik hoop heel erg dat u vanavond naar huis gaat met het gevoel: dit is wat het is. Hier gaan we niet verder. Deze informatie is er wel, deze informatie is er niet. We hopen daar vanavond echt heel veel meer duidelijkheid voor u in te kunnen bieden.

Gespreksleider: Belangrijke vraag die boven de markt hangt. Is er nou een besluit al genomen of is het besluit nog niet genomen?

Burgemeester Hofstede: Dit wordt een wat uitgebreider antwoord. In het college hebben wij aangegeven dat wij positief meewerken aan de komst van deze groep mensen. Dus gaat het over: komt het er, is het antwoord: wij staan daar positief tegenover.

Gespreksleider: En komt het er, dan hebben we het dus over een nareizigersopvang voor 200 mensen op het iHub-terrein.

Burgemeester Hofstede: Dan hebben we het over nareizigers opvang op het iHub-terrein van 200 mensen.

Gespreksleider: Dus het college staat er positief tegen. Maar is daarmee dan het besluit genomen of heeft de raad er ook nog iets over te zeggen?

Burgemeester Hofstede: Vervolgens gaan we verder in het proces. Er moeten partijen bij elkaar gebracht worden. En dan gaan we afspraken maken met de COA over: hoe ziet dat er dan uit. Dat is een bestuursovereenkomst of gewoon een afspraak tussen twee partijen. En die maken we als college. Maar die afspraken komen nog voor zienswijze en opmerkingen terug naar de raad. In die zin is dat nog helemaal geen vastgesteld besluit, want de raad mag daar ook nog iets van vinden.

Gespreksleider: Maar dat betekent dus: de vraag of het er zou moeten komen, daar gaat het college over en het college zegt: ja, daar zijn we positief over. Maar hoe het moet komen, namelijk wat in de bestuursovereenkomst komt te staan, daar gaat de raad uiteindelijk een besluit over nemen.

Burgemeester Hofstede: Ja, daar gaan ze in elk geval over meedenken. Daar is deze avond ook van het grootste belang voor om mee te nemen. Wat vind u nou belangrijk? Welke randvoorwaarden zijn er nodig? Bovendien hebben we ook nog de vergunning die niet passend is. En die vergunning moet COA ook nog aanvragen. En ook een vergunning, welke in dit geval door het college mag worden genomen, gaat wel natuurlijk de normale zienswijzeprocedure door. Dus dat betekent ook dat mensen daarop bezwaar en beroep kunnen aantekenen.

Gespreksleider: Is het denkbaar dat, nou op zo'n, want dat is het moment waarop ze dan officieel bezwaar kunnen maken, zienswijze indienen. Is het denkbaar dat het college of de raad dan zegt: laten we het maar niet doen. Of zegt u nee, ga er maar gewoon vanuit dat we het wel gaan doen.

Burgemeester Hofstede: Ga er maar vanuit dat we het wel gaan doen.

Gespreksleider: Dan hebben we dat maar duidelijk. Maar de vraag hoe en welke voorwaarden, dat is wel iets waar de raad ook iets van kan vinden. En waar jullie het gesprek over willen hebben.

Burgemeester Hofstede: Ja zeker, dat vinden we heel belangrijk. Want heel veel mensen, en dat is ook wat we teruglezen, hebben toch ook wel zorgen over de veiligheid. Hoe gaat het er dan uitzien? Welke randvoorwaarden? Waar moeten we rekening mee houden? En dat onderzoek moet ook nog helemaal gebeuren.

Gespreksleider: U hoort de reactie in de zaal. Er zijn misschien wel een paar mensen die denken, nou wat heeft dit nu nog voor een zin dan als het besluit toch al genomen is.

Applaus in de zaal.

Gespreksleider: ik hoor aan het applaus dat dit inderdaad iets is dat leeft. Wat heeft dit dan nog voor zin, zo'n avond?

Burgemeester Hofstede: Dit heeft zeker zin, omdat we u echt willen meenemen in wat betekent dit, hoe kijken we nou naar dit gebied. Er leven ook heel veel vragen over, ja maar we willen zo ontzettend graag woningbouw, daar gaan we wat over zeggen. Ja maar we kunnen toch dit, of we kunnen toch dat op dat moment, dat begrijp ik. Daar kunnen we iets over zeggen, maar we kunnen ook wat verder met u doorkijken, wat wilt u dan als inwoners?

Er schreeuwt iemand 'minder' vanuit de zaal.

Burgemeester Hofstede: Dat vinden we van belang, maar hier kunnen we best heel veel over zeggen. Sorry. En natuurlijk het allerbelangrijkste is de zorgen over leefbaarheid en veiligheid. Daar kunnen we veel over zeggen, maar daar willen we u ook heel graag in mee nemen.

Gespreksleider: Het aantal en de besluitvorming enzovoort, daar gaan we zo over praten met de wethouder. De veiligheid kom ik nog bij u terug. En hoe het er nou uit ziet en wat er gaat gebeuren gaan we ook met de COA bespreken. Dus we komen ongetwijfeld nog bij u terug. Maar ik denk dat het goed is als we dan nu eerst naar de verantwoordelijke wethouder gaan. En dat is Arjen Schutten.

Gespreksleider: We kunnen natuurlijk helemaal chronologisch het pad aflopen. Maar een belangrijke vraag is steeds, hoe kwam dit nou bij jullie terecht, dit verzoek? Is het iets waar al lang over gesproken wordt, of is het iets van recent? Hoe is dat tot stand gekomen?

Wethouder Schutten: Toen bij ons het bericht binnenkwam, dat is al bijna twee jaar geleden, dat iHub ging vertrekken, toen kwam bij ons wel de vraag van, oké, dan valt het terrein vrij, wat kunnen we daar nou mee? iHub is de eigenaar van het terrein, wij hebben geen eigendomsrechten. De bestemming op dat terrein is best ruim, een brede maatschappelijke bestemming. En we weten ook dat, ja, kunnen we greep krijgen op het terrein, zodat er naar de toekomst toe geen Zorgpartijen, een of meerdere zorgpartijen, op terechtkomen en we weer decennia lang geconfronteerd worden met partijen waar je eigenlijk geen greep op hebt. Ik wil niet per definitie zeggen dat het altijd onprofessionele partijen zijn. Er zitten zeker professionele partijen tussen. Maar ook partijen die doelgroepen behandelen of bedienen waarvan wij zeggen dit vinden we onwenselijk.

Wethouder Schutten: In meer concreet is dat bijvoorbeeld JiSK geweest. Daar hebben we met elkaar over gesproken, die kwamen ook op de lijn en daarvan heeft destijds ook ons dorp bij monde van Dorpsbelangen Harreveld ook kenbaar gemaakt bij ons naar de gemeente toe: van dit willen wij niet. Dit is niet wat wij willen, gemeenten steun ons hierin, wij willen niet dergelijke ontwikkelingen, die wellicht weer mensen naar ons dorp toe halen waarvan wij zeggen dit ondermijnt onze veiligheid, dit ondermijnt ons gevoel, dit gaat iets doen met de samenleving.

Gespreksleider: Maar we hebben misschien een te simpele vraag. Maar had de gemeente dan niet dat terrein moeten kopen om vervolgens daar invloed op te houden?

Applaus in de zaal.

Wethouder Schutten: Laat ik vooropstellen dat het, dan moet het ook te koop zijn. Nou, het is ons niet te koop aangeboden, ook op de vraag van ons van kunnen we het kopen. Maar ook al zouden we het kunnen kopen, stel dat iHub gezegd zou hebben van oké we hebben een deal, dan hebben we een terrein met gebouwen erop.

Wethouder Schutten: Ik weet niet tegen welke prijs, maar tegen x bedrag. Dan zal er voor ons ook de opgave liggen van in de tijd naar transformatie van woningbouw, want mensen daar wil ik gewoon heel helder over zijn, onze bedoeling is: er gaat woningbouw plaatsvinden en niet wat anders. We willen af van die brede maatschappelijke bestemming die er nu op rust. Dus in de tussenliggende tijd...

Gespreksleider: Het ging even over de vraag waarom de gemeente het dan niet gekocht had.

Wethouder Schutten: We konden het niet kopen, maar als we het al kopen dan zul je een bestemming moeten vinden, voor die gebouwen op een of andere manier. Want je hebt er geld in zitten, dus dat is ook economisch iets. Het is publiek geld waar je mee investeert. Dus zul je huurders moeten zoeken. Eigenlijk dezelfde uitdaging waar iHub nu voor staat.

Gespreksleider: Waarom niet al sneller beginnen met woningbouw dan?

Applaus in de zaal.

Wethouder Schutten: Voor een dergelijke omvang woningbouwontwikkeling, we kennen woningbouwbeleid kleine kernen. Normaal is bij kleine kernen een straatje erbij, een wijkje erbij, een x aantal woningen per periode. Dat geldt voor Harreveld ook. Dus er zal eerst beleid gemaakt moeten worden, want een dergelijke ontwikkeling is best wel een flinke sprong in aantal woningen. Die kun je niet zomaar omdat je denkt dat je dat beter past realiseren. Daar zullen we beleid voor moeten maken, er zullen plannen voor moeten worden gemaakt en daar moeten we ook afstemming in zoeken bij de provincie. Op zich zijn partijen positief en we willen ons daar op maximaal toe inspannen dat die wijk er zo snel mogelijk gaat komen. Of die woningen zo snel mogelijk gaan komen. Maar daar zijn we afhankelijk van andere partijen. En we kunnen niet zeggen we gaan morgen met de schop in de grond. Zou mij veel waard zijn, maar zo werkt de praktijk helaas niet.

Gespreksleider: Hoe lang gaat dat ongeveer duren, wat schat u in?

Wethouder Schutten: Nou, ik denk dat als je het supersnel doet, maar dan... Ik pak even het voorbeeld, Groenlo, Eefsele Esch. We hebben een agrarisch bedrijf gekocht en daar komt een wijk... Dat terrein hebben we in 2022 gekocht en die kavels, of we gaan beginnen met de bouw, ik zeg volgens mij begin 27, dan gaan de kavels uitgegeven worden. Je moet voor een dergelijke ontwikkeling, een wat grotere ontwikkeling rekenen op 4, 5, 6 jaar ontwikkeltijd.

Gespreksleider: Dus in die tijd zegt u nou voordat we daar ook echt kunnen gaan slopen en bouwen, deze tijdelijke bestemming.

Gespreksleider: iHub en COA kwamen bij u, van nou vindt u dit een goed plan en ik heb net begrepen dat het college heeft gezegd vinden we wel. 200 nareizigers kan hier, ik hoorde ook de vraag, waarom moeten het er 200 zijn? Zou het er ook minder kunnen zijn?

Wethouder Schutten: Ja, ik begrijp heel goed en 200 is veel op een dorp zoals we dat kennen. Een kern met ruim 700 inwoners, totaal 1300 inwoners. Dat is niet niks. Ik begrijp ook heel goed dat mensen denken van, jeetje, waarom moet dit nou zoveel zijn? Waarom kan dat niet anders? Nou, die begrijp ik en ik begrijp ook dat dat heel veel zorg en onrust geeft.

Wethouder Schutten: Als we even teruggaan naar de situatie die voorlag. Het terrein kunnen we niet kopen. Het terrein ligt er. We waren eigenlijk voornemens om een van de gebouwen te gaan huren voor de opvang van Oekraïners. Terwijl er een besluit in voorbereiding was, kwam het COA bij mijn toenmalige collega-wethouder, die verantwoordelijk was voor asielbeleid. Kwam het COA op de lijn van, we zijn in gesprek met iHub. En daarin heeft toen de desbetreffende portefeuillehouder ook gezegd van, wacht

even, we schotten het besluit over de Oekraïners even op, we willen even helderheid krijgen over wat wil het COA nou precies? Waarom komen jullie op de lijn en welke plannen hebben jullie dan? Want we schrokken ook wel een beetje omdat je denkt van COA, willen ze hier dan een asielzoekerscentrum permanent? Nou, daar schrokken wij ook wel van. Nou, laat wel wezen, als gemeente kiezen wij ervoor om een permanente opvang niet in kleine kernen te plaatsen, dus daar mogen jullie ons als gemeente ook altijd op aan blijven spreken. Ik begrijp ook dat er wat zorg zit, van als dit er eenmaal zit, dan gaan ze verlengen en dan wordt het permanent. Dat is denk ik een belangrijk deel van de zorg en ik zou die zorg graag bij jullie weg willen nemen en ik weet niet of dat kan, maar zolang ik daar dan invloed op uit kan oefenen zal dat niet gebeuren. We werken tijdelijk mee aan een opvang en dan wordt het hele gebied getransformeerd naar wonen.

Gespreksleider: En nou heb ik er vast vertrouwen in dat u nog heel lang wethouder bent, maar op een gegeven moment bent u weg, en zegt u zolang ik hier iets te zeggen heb. Maar kan dat ook echt gewoon juridisch afgedicht worden? Want er zijn natuurlijk voorbeelden van plekken waar COA zegt, ja we kunnen nergens heen dus we blijven.

Wethouder Schutten: Zolang wij geen eigenaar zijn van het terrein, want dat kan ook nog meespelen, kan zelfs zo zijn, stel dat we het wel hebben kunnen kopen, dan heeft het Rijk de mogelijkheid om over ons hoofd heen te zeggen, want het Rijk doet niks anders dan het scannen hoeveel gemeentelijk vastgoed zit er nog bij welke gemeente en wat zou mogelijk geschikt zijn voor opvang van welke doelgroep dan ook.

Wethouder Schutten: Als je het in eigendom hebt, dan word je er ook op aangesproken en dan zet het pand maar in, dan heb je niet zoveel te kiezen. En wij hebben juist de behoefte aan regie, grip. En los van dat we de eigendomspositie niet kunnen verwerven, kun je ook afvragen, is dat dan heel wenselijk dat je die positie hebt? Nu er omstandigheden bij elkaar komen, hebben wij gemeend van, als we het goed organiseren en daar duidelijke afspraken over maken... Over doelgroep, over duur, over aantallen, over hoe zorg geregeld wordt, hoe onderwijs geregeld wordt, hoe voorzieningen op het terrein geregeld worden, hoe vervoer geregeld wordt. Welke doelgroep er komt, we hebben het over 200, het zijn ook mensen en nareizende statushouders zijn mensen die, statushouders zegt al, mogen in ons land verblijven. Dat zijn nieuwe Nederlanders.

Gespreksleider: Voordat we daarover ingaan, die vraag van mij net, kan dit ook juridisch worden vastgelegd op de een of andere manier? Is zo'n bestuursovereenkomst bijvoorbeeld een juridisch instrument? Dat als u over een aantal jaren geen wethouder meer bent, dat dat in ieder geval wel vast ligt, dat hebben we toen afgesproken. Want ik denk dat dat ook een beetje is waarom mensen zeggen, ja, we willen wel die zekerheid.

Wethouder Schutten: Er zullen waarborgen in die overeenkomst moeten komen dat dit is wat het is. Punt. En daar wil ik me ook sterk voor maken, dat het niet op een andere manier uitlegbaar is, dat het gewoon juridisch hard is. Kijk, dat we tijdelijk mee gaan werken middels een tijdelijke BOPA. BOPA is een ingewikkelde afkorting van iets in een planprocedure. Die tijdelijkheid, die borgen we ook. En dat betekent dat ze in de tijdelijkheid er mogen zitten en op het moment dat die tijdelijkheid ophoudt te bestaan is er een situatie, als mensen er dan toch nog zitten, als COA zegt we gaan niet weg, dan hebben we juridische gronden om te zeggen van dit houd ik in stand, wij gaan tot handhaving op.

Gespreksleider: Dus dat kan in de vergunning worden vastgelegd en in de bestuursovereenkomst. Goed, oké. Nou, we gaan zo meteen met COA ook doorpraten over wie komen er nou, wat zijn nou nareizigers, wat voor mensen zijn dat, hoe lang zijn ze hier, enzovoort. Nog even een andere zorg, waarvan ik ook dan denk, nou daar weet u dan misschien meer van dan COA. De combinatie met de andere doelgroep op het terrein, om het maar even zo te noemen, dat is ook iets wat ik in de vragen vooraf hoorde, daar maken mensen zich ook zorgen over. Is dat nou wel zo'n goede combinatie als daar vrouwen en kinderen zitten samen met jongeren met een wat getroebleerd verleden?

Wethouder Schutten: Dan doelt u op de combinatie van JJI naast ja. Dat zijn twee gescheiden terreinen. Het moet ook zo ingericht worden, omwille van veiligheid, dat dat gescheiden terreinen blijven. En het ook voor alle veiligheidsmaatregelen, de risicoanalyse zal ook in beeld brengen van, zitten daar risico's in en wat moet je er dan aan doen. En ik heb al één ding al begrepen, we gaan in ieder geval gescheiden inritten/opritten maken.

Gespreksleider: Dus u zegt we kunnen dat zodanig gescheiden houden dat ze elkaar niet tegenkomen en dat dat geen onduidelijkheid geeft.

Er klinkt gelach in de zaal.

Wethouder Schutten: Uh ja.

Gespreksleider: En dan een andere vraag die ik op tegenkwam, wat schiet de gemeente hiermee op? Krijgt de gemeente hier ook een vergoeding voor vanuit het Rijk of is het ook iets waar de gemeente financieel beter van wordt?

Wethouder Schutten: Ja, dat is een terechte vraag, want daar gaan ook heel veel verhalen over rond, begrijp ik. En dat is ook logisch, zeker in het voortraject, als er gezegd wordt van per statushouder krijg je 30.000 euro en het is een hele goede melkkoe en ik hoor een bedrag van 20 miljoen voorbij komen.

Wethouder Schutten: Nou, ja, maar dan los daarvan, het gaat over mensen en...

Er klinkt gelach in de zaal

Gespreksleider: Het gaat over mensen, maar hoe zit het met het geld?

Wethouder Schutten: Precies, uiteindelijk is het zo... wij krijgen als gemeente niet meer vergoeding in het gemeentefonds dan we voor elke andere inwoner ontvangen. Als er 200 mensen zeg maar in Harreveld bij komen wonen en of dat is op een tijdelijke opvang als statushouder of een wijk die ontwikkeld is waar permanent nieuwe bewoners, inwoners van Harreveld komen, dan betekent dat die 200 mensen, ongeveer, en dan achter die uit, soort mensen wil ik het niet noemen, maar of het een statushouder of een permanente inwoner is, of iemand als u of ik, dan leveren 200 mensen ons in het gemeentefonds ongeveer 100.000 euro. Per jaar.

Gespreksleider: We zeggen dat hier 400 mensen zitten, dan gaat het over deze mensen, leveren ongeveer 200.000 euro op. Dus gewoon precies dezelfde vergoeding als iedere andere Harrevelder.

Wethouder Schutten: Nou, dat is in ieder geval uit het gemeentefonds. Het Rijk maakt dat geld jaarlijks over naar de gemeente, maar wij hebben daar ook verantwoordelijkheden voor te nemen. Wij moeten daar ook een aantal zaken natuurlijk voor regelen. Het is niet dat we daar bij de gemeente met dat geld kunnen doen wat ons goed dunkt. Zeker niet.

Gespreksleider: Dat geld wordt dus ook gebruikt om vervolgens voorzieningen in de omgeving enzovoort. Wat voorzieningen dat zijn, daar zullen we zo over horen. Even iets anders. U komt zelf volgens mij ook uit Harreveld, geboren en getogen in Harreveld, begrijp ik. Hoe staat u hier dan? Want het is uw dorp ook.

Wethouder Schutten: Ja, Harreveld is net als voor iedereen hier een dorp wat je in je hart gesloten hebt. Ik ben er geboren en getogen. Ik ken de historie van binnen en buiten de gracht ook als geen ander.

Wethouder Schutten: En ik begrijp de zorg ook en het doet me ook zeer dat mensen die zorg hebben, want ik zou ze het liefst toch die zorg weg willen nemen. Ik doe dit ook vanuit de overtuiging en mensen mogen mij op aanspreken en dat doen jullie gelukkig ook. En ik hoop dat jullie dat blijven doen. Want ik vind het wel een groot compliment dat ik hier gewoon kan staan. Ondanks dat jullie misschien iets vinden waar ik als wethouder misschien verantwoordelijkheid over moet nemen. Maar ik vind het heel tof dat ik hier gewoon kan staan en dat ik ook naar de kermis ga komen.

Applaus in de zaal

Gespreksleider: Applaus voor Harreveld en Harrevelders. Er zijn nog duizend en één dingen waar we misschien zo meteen ook nog wel over doorkomen. Eén ding wat ik ook steeds tegenkom in de vragen was dat draagkrachtonderzoek. Wat houdt dat in en wat gaat de gemeente daarmee doen? En hoe ga je nou bepalen of er voldoende draagkracht is in Harreveld?

Wethouder Schutten: Draagkracht zegt iets over kunnen. Draagkracht zegt iets over kunnen. En ik meen Harreveld goed te kennen. En ik wil zeker niet over een gemeenschap of over mensen heen walsen. Harreveld is heel krachtig. Altijd geweest. Als Harreveld ergens voor gaat, dan gaan ze er ook voor. Dat zien we in het verenigingsleven. Er wordt gesproken over al die jaren. Harreveld heeft altijd een bijdrage geleverd bij het internaat en alle voorzieningen die daar natijd steeds zaten. Harreveld draagt dat en ja, ze zijn het er niet altijd mee eens en ze mopperen misschien weleens en hebben wel eens zorgen erover maar uiteindelijk gaan de schouders eronder met elkaar.

Gespreksleider: Maar hoe gaan jullie dat dan onderzoeken?

Wethouder Schutten: Uiteindelijk zal het zo moeten zijn dat helder in beeld komt van als COA duidelijk aangeeft van, we willen het terrein zo inrichten, dan zal dat getoetst worden van voldoet dat aan de principes. Er zal ook gevraagd worden bij inwoners. Om hun input te leveren van wat is voor jullie belangrijk, wat draagt bij aan veiligheid en wat draagt niet bij aan veiligheid. En wat verwacht je daarvan van de gemeente of van COA?

Gespreksleider: En dat is iets wat aan alle inwoners of aan een aantal gevraagd wordt om te kijken of de draagkracht aanwezig is. Dat is iets anders dan draagvlak voor het besluit, maar draagkracht voor kan Harreveld dit aan?

Wethouder Schutten: Ja, inhoudelijk ken ik daar onvoldoende de achtergrond van om daar nu hier zomaar een uitspraak over te doen. Maar ik zou het wel belangrijk vinden om dat vooraf ook goed te delen met alle inwoners van Harreveld, het hoe en het wat.

Gespreksleider: Ja, nou dit is dan typisch een van de vragen waar er nog geen antwoord op is, maar alle vragen die hier behandeld worden, die al vooraf zijn ingediend en die zo meteen nog worden ingediend. Die worden ook op de website van de gemeente beantwoord, zo snel mogelijk. Dus niet morgen zullen alle antwoorden erop staan en als het antwoord er nog niet is, wordt wel aangegeven wanneer dat wel verwacht wordt, denk ik zo. Hoe loopt het proces nou verder na vanavond?

Wethouder Schutten: Volgens mij heeft onze Burgemeester daar al kort iets over gezegd. Op dit moment... zijn we... we gaan in ieder geval aan het werk met een bestuursovereenkomst en in die bestuursovereenkomst moet alles staan en alles geregeld zijn waarvan wij zeggen die vinden wij belangrijk en daar willen wij ook het COA op aan kunnen spreken. Die bestuursovereenkomst zal in concept dan voorgelegd worden dit najaar aan onze gemeenteraad. De gemeenteraad mag daar wensen en bedenkingen op hebben, zoals onze burgemeester zonet ook al vertelde. En het college, wij als college kunnen dat meenemen in de overweging en zeggen van we willen nog iets toevoegen of iets wijzigen in die overeenkomst. Maar een overeenkomst is altijd een overeenkomst ook met het COA. Dus we kunnen eenzijdig niet iets, dan zul je nou met elkaar over uit moeten komen.

Gespreksleider: En kunnen mensen daarop input leveren? Kunnen zij hun ideeën of suggesties voor die bestuursovereenkomst, is daar nog een mogelijkheid voor? Of gaan jullie die gewoon samen maken en maken dan bekend?

Wethouder Schutten: Nou in ieder geval de concept bestuursovereenkomst, die zal door ons opgesteld worden. Maar zoals gezegd, die gaat naar de gemeenteraad toe voor wensen en bedenkingen. Als je als, ja ik wil de raadsleden niet opzadelen met heel veel werk, maar als gekozen volksvertegenwoordigers zou je als inwoner bij een raadslid op de lijn kunnen komen en zeggen van ik vind dit heel belangrijk. Zou je dat in overweging mee willen nemen als je in de vergadering zit van wensen en bedenkingen over die bestuursovereenkomst?

Gespreksleider: En heeft bijvoorbeeld de Dorpsbelangen daar nog een rol in? Krijgen die ook vooraf dat concept te zien van nou, hebben we hem compleet zo of niet?

Wethouder Schutten: Ja, daar heb ik nog niet over nagedacht, maar dat zou heel goed kunnen.

Er klinkt gelach in de zaal.

Gespreksleider: Dat is dus de Bestuursovereenkomst. Jullie gaan er nog over nadenken, wat erin komt en hoe dat verder gaat. De vergunning waar u het over had, om te zorgen dat de bestemming van het terrein past, dat zal ook de komende maanden gebeuren, denk ik.

Wethouder Schutten: Die bestuursovereenkomst waar we het nu over hebben, die moet goed geladen zijn met de juiste punten. Dus daar moet in staan, op basis waarvan wij zeggen dat het kan, dat het doorgang mag vinden in de aantallen, de duur en de doelgroep, met de voorzieningen, zorg, onderwijs, etcetera. Als daar een handtekening onder staat, dan kan het COA het verzoek indienen tot een tijdelijke BOPA en die tijdelijke BOPA...

Gespreksleider: BOPA is een buitenplanse omgevingsplanactiviteit. Dat is eigenlijk een soort artikel 19, de tijdelijke wijziging van de bestemming.

Wethouder Schutten: Klopt, inderdaad.

Gespreksleider: Oké, dat is dus de eerste overeenkomst, dit najaar. Daar gaat de raad over spreken. Als dat in orde is, dan kan de vergunning worden aangevraagd. En dan?

Wethouder Schutten: Nou ja, die vergunning wordt aangevraagd op het moment als, zeg maar, de inhoud van de bestuursovereenkomst is zoals wij hem willen. En dan zullen wij daar positief op besluiten op die BOPA.

Gespreksleider: En dan hebben we het over eind dit jaar, begin volgend jaar?

Wethouder Schutten: Eh, nou ja, het zal eind dit jaar, begin volgend jaar. Eind dit jaar, het schuift iets op in de tijd.

Gespreksleider: Laten we het houden op begin volgend jaar dan, hoeven we daar niet later daar weer op terug te komen. Goed, nou, er zijn nog meer vragen gekomen, misschien zo meteen ook nog op, maar voor nu hebben we eventjes de procedure in hoofdlijn op een rij staan. Ik denk dat het goed is dat we nu met COA gaan praten van wat is eigenlijk de bedoeling op die plek. En daarvoor is hier de regiomanager van COA, Ronald van Aalten.

Gespreksleider: Waar is Ronald van Aalten? Oh, daar, helemaal achterin. Hij is er toch wel. Ik heb hem gezien.

Gespreksleider: Dag, hallo. Wat doet een regiomanager bij het COA? Een collega is er ook bij, dat is meneer Muis, komen we zo op. Maar wat doet een regiomanager?

Regiomanager COA: Als regiomanager binnen het COA ben ik verantwoordelijk voor de opvang en begeleiding binnen alle locaties in de provincie Gelderland. Dus ook voor deze locatie.

Gespreksleider: En meneer Muis is volgens mij locatiemanager. Wat doet een locatiemanager? Komt ietsjes hier dan staan we onder die? Ik ben bang dat we zo meteen gaan piepen bij die boks. Wat doet de locatiemanager?

Locatiemanager COA: Ik stuur op dit moment het AZC Winterswijk aan.

Gespreksleider: Dus jullie zijn allebei dagelijks bezig met opvanglocaties. Dan focussen we op deze locatie hier. Er wordt gesproken over 200 nareizigers. Welke mensen zijn nareiziger?

Regiomanager COA: Nareizigers zijn mensen die eigenlijk een familielid achterna reizen. Een referent zoals we dat noemen, die is al langere tijd in Nederland. Die heeft hier een asielaanvraag ingediend en die is uiteindelijk toegewezen. Op dat moment noemen wij een dergelijke asielzoeker een statushouder. De statushouder die heeft recht om hier in Nederland te verblijven, een woning toegewezen te krijgen. Nou ja, dat gaat niet zo snel, dat weten we inmiddels allemaal, maar een nareiziger heeft ook recht. Of een statushouder heeft ook recht op gezinsvereniging. En in dit geval de nareizigers zijn dus de gezinsleden van de statushouder.

Gespreksleider: En waarom komen die gezinsleden al naar Nederland toe voordat een statushouder een eigen huis heeft? Want dan zit de ene nog in een AZC ergens en de andere komt hier terecht, toch?

Regiomanager COA: Nou, je kunt je voorstellen dat de meeste asielzoekers die vluchten voor geweld, voor bedreiging, voor intimidatie, voor hun eigen politiek, seksuele voorkeur. Dat geeft hun recht op het indienen van een asielaanvraag die dan in dat geval ook gehonoreerd zou worden. De vlucht hier naartoe is in de regel met een gezin natuurlijk onnoemelijk veel risicovoller dan dat je dat alleen doet. Dus vandaar dat er in de regel in heel veel gevallen mensen hier eerst alleen naartoe komen.

Gespreksleider: Eerst komen ze alleen en de situatie is dan in hun thuisland blijkbaar zodanig dat die mensen ook zo snel mogelijk hier naartoe moeten komen. Anders zou je zeggen, nou wacht even tot dat het huis er is.

Regiomanager COA: Nee, dat klopt. Nou, dat is ook de regelgeving die we hebben. Op het moment dat iemand hier beschikt over de status, dan heeft hij recht op gezinsvereniging. En je kunt je voorstellen, als iemand hiernaartoe gevlucht is en zijn familie, zijn gezin, zijn jonge kinderen heeft achter moeten laten, Dat, nou, moet je niet denken in termen van jaren, maar die jaren zitten we wel vaker vast. Dus dan is het heel belangrijk voor mensen op de jaren, echt wel.

Gespreksleider: Betekent dat het met name vrouwen en kinderen zijn van mannen die al vooruit gereisd zijn, die mensen die hier in de locatie zouden komen?

Regiomanager COA: Ja, dat klopt. Ik kan daar geen exacte percentages over geven, maar het overgrote deel van de mensen die als “nareiziger” hier naartoe komen, dat zijn moeders met jonge kinderen. Het kunnen ook vaders zijn, het kunnen ook ouders zijn waarvan een kind of een minderjarig kind als eerst hier op de vlucht is.

Gespreksleider: En oudere kinderen? Die komen ook deze kant op dan denk ik, of niet, want die horen ook bij het gezin.

Regiomanager COA: Ja, dat klopt.

Gespreksleider: Dus dat betekent dus dat het ook meer families zijn die met elkaar deze kant op komen. Hoe moet ik me dat voorstellen op zo'n locatie? Goed, er is iemand die heeft een status. Ga maar even uit dat het een man is. Zijn vrouw en kinderen en misschien wel zijn ouders komen ook deze kant op. Die komen in zo'n nareizigerslocatie en dan?

Regiomanager COA: Misschien mag ik eerst nog aanvullen op het moment dat iemand deze kant op wil komen, dan dient ze zich in het land van herkomst bij de Nederlandse ambassade te melden. Daar vindt ook een eerste screening plaats. Op het moment dat inderdaad iemand gerecht is om als nareiziger deze kant op te komen, dan komen ze, melden ze zich in Zevenaar. En daar vindt een vervolgscreening, een aanvullende screening plaats, waaronder ook een medische check en dergelijke. Er worden papieren in orde gemaakt. En vervolgens gaan mensen door naar een tijdelijke plek, totdat een woning is toegewezen. Dat is wat we hier in Harreveld op het oog hebben.

Gespreksleider: En er zijn meer nareizigerslocaties, neem ik aan, dan in Nederland?

Regiomanager COA: Er zijn op dit moment een aantal noodopvang nareizigerslocaties en dat zijn hotels.

Gespreksleider: Maar goed, dan komen die mensen hierheen. Wat gebeurt er dan? Wat doen mensen bijvoorbeeld de hele dag? Gaan kinderen naar school? Mogen mensen werken? Of zitten ze vooral binnen?

Regiomanager COA: Nee, kinderen gaan naar school. Er moeten afspraken over worden gemaakt.

Gespreksleider: Komt de school op de locatie of is dat de school van Harreveld?

Locatiemanager COA: Op dit moment stand van zaken is dat die niet op de locatie zal komen. Dus het moet wel altijd worden gesproken met de scholen in de regio

Er klinkt hard gelach in de zaal.

Locatiemanager COA: Maar dat geldt voor alle plaatsen waar dat zo is. En het zijn niet allemaal kinderen, die 200. Ik bedoel, er zitten heel veel moeders bij. Er zitten ook wat oudere bij die al naar de middelbare school bijvoorbeeld gaan. Maar de meeste zijn inderdaad wel mensen die gebruik maken van bijvoorbeeld de basisschool. En de mensen die hier komen, de statushouders die op de nareizigerslocatie komen, die krijgen ook Nederlandse les van ons.

Gespreksleider: Maar de volwassenen krijgen dus Nederlands les, de kinderen gaan naar school, betekent dat dat ze gewoon instromen in de klassen van, ik weet niet hoeveel scholen er in Harreveld zijn, maar de scholen in Harreveld zijn, of er komt een aparte klas?

Locatiemanager COA: Het zou ook kunnen dat, want we hebben laatst al een keer gesproken met bijvoorbeeld Winterswijk, of daar nog plek is en of daar nog ruimte is en zo, en ook daar wordt dan mee overlegd van welke mogelijkheden er zijn en waar kunnen we gebruik van maken. We zijn zeker voor kinderen, vooral als ze een basisschool hebben gehad en ze zouden naar de middelbare school moeten, dan is er een soort ISK-school, klas, waar men eigenlijk eerst terechtkomt.

Gespreksleider: ISK? Internationale schakelklas?

Locatiemanager COA: Schakelklas, ja. En als ze daar uitkomen, dan kunnen ze gewoon doorstromen in het reguliere onderwijs. En daarna kunnen ze een mbo-opleiding doen.

Gespreksleider: Maar dan heeft het over jaren, hoe lang blijven mensen over het algemeen op de locatie?

Locatiemanager COA: Nou dat is, Ik denk dat Ronald net al wat vertelde, het is natuurlijk de bedoeling dat die nareizigers, dat de referent ergens een woning krijgt, in wat voor gemeente dan ook maar in het land. Als dat zo is, dan gaan die nareizigers mee naar die woning. En dan betekent dat nieuwe nareizigers hier zouden komen.

Locatiemanager COA: Er is natuurlijk een hopeloos woningtekort in Nederland, dus de periode duurt, duurt wat langer op dit moment, dus het betreft dat mensen langer op een locatie zitten, maar er is nog wel steeds, er is nog wel steeds, ja.

Gespreksleider: Maar hebben we het dan over maanden of over jaren dat mensen over de algemene locatie wonen?

Locatiemanager COA: Het is geen jaren, maar je praat wel over maanden voordat er ergens iets. En het ligt er ook aan hoe lang die referent al in Nederland is natuurlijk. Dat heeft daar natuurlijk ook mee te maken.

Gespreksleider: Maar goed, dan kinderen naar school. En ik neem aan dat jullie dan dus op korte termijn met het onderwijs hier in de omgeving gaan praten. Wat kunnen we doen? Hoe gaan we dat oplossen? Want ik kan me voorstellen dat mensen ook willen weten, hebben we zo meteen in de kleuterklas bij de 30 kinderen ook nog 10 kindertjes die uit een ander deel van de wereld komen?

Locatiemanager COA: Nou, ik denk niet dat er 40, 50 kinderen in de klas komen, dus omhoog.

Gespreksleider: Maar er zitten natuurlijk nu al kinderen in de klas.

Locatiemanager COA: Die komen er niet zomaar bij, dat kan niet. Er moet ruimte zijn en er moeten mogelijkheden zijn en daar wordt over gesproken.

Gespreksleider: Goed, onderwijs daar gaan jullie dan dus voor zorgen op welke manier dan ook. En er zijn taallessen voor volwassenen. Wat gebeurt er nog meer op zo'n dag?

Locatiemanager COA: Nou, mensen krijgen bijvoorbeeld ook, wat betreft de maatschappij, hoe die in elkaar zit. Daar krijgen ze ook les over. En mensen kunnen vrijwilligerswerk doen en dat zou op het terrein zelf kunnen, maar dat kan ook in de omliggende dorpen bijvoorbeeld zijn. Ook daar wordt vaak gebruik van gemaakt.

Gespreksleider: En faciliteren jullie dat, organiseren jullie dat? Mensen ook met elkaar in contact worden gebracht?

Locatiemanager COA: Zeker met vrijwilligersorganisaties en ook met bedrijven die daar eventueel ruimte voor bieden gaan. Daar zijn we altijd mee in gesprek om dat te organiseren en te regelen. En meestal krijgen we dat gewoon voor elkaar.

Gespreksleider: En bijvoorbeeld dingen als gezondheidszorg, want in de vragen vooraf hoorde ik ook komen mensen waarschijnlijk wel met een trauma van het een of ander deel

zal het erger hebben dan het ander. Is daar ook zorg voor, maar ook andere zorg? Huisarts, tandarts enzovoort?

Locatiemanager COA: Ja, wij maken gebruik van de GZA, heet dat. Dat is de geneeskundige zorg voor de asielzoekers. Dan maken de nareizigers er ook gebruik van. En dat zou kunnen betekenen dat bijvoorbeeld, want die zit ook in Winterswijk bijvoorbeeld, die staat vijf dagen in de week open, dat zou dus kunnen betekenen dat als Harreveld open gaat, dat daar bijvoorbeeld twee keer in de week iemand zou komen en dat er ook een arts komt. En stel je voor dat het wat ingewikkelder zou worden, dan is het altijd mogelijk om gebruik te maken van bijvoorbeeld de locatie in Winterswijk.

Gespreksleider: Maar dat regelt het COA dus op de locatie? Dat is dan geestelijke gezondheidszorg noem ik het maar eventjes dus zo, maar tandarts, huisarts en andere zaken?

Locatiemanager COA: Geestelijke gezondheidszorg is wat anders.

Gespreksleider: Geestelijke gezondheidszorg, nee maar als ik bijvoorbeeld heb psychische gezondheidszorg.

Locatiemanager COA: Ja zeker ja, want we maken ook gebruik van de praktijkondersteuners die vaak gespecialiseerd zijn in de GGZ, ja zeker.

Gespreksleider: Maar huisarts, tandarts?

Locatiemanager COA: Ja ook. De tandarts is niet op de locatie. We hebben altijd een regeling dat mensen gebruik kunnen maken van de tandarts. We hebben ook een bepaald telefoonnummer voor daar kunnen afspraken worden gemaakt en dat wordt ook geregeld.

Gespreksleider: Maar dat betekent dus dat zij niet naar de tandarts gaan hier in Harreveld, maar dat jullie dat ook op de locatie regelen?

Er klinkt gelach vanuit de zaal

Locatiemanager COA: In principe wel, ja.

Gespreksleider: Wat een veel, veel geuit te zorgen is de veiligheid. Dan ga ik misschien toch graag gewoon even tussen jullie in staan. De veiligheid. Nou, gewoon maar eerst nog even algemeen. Wat doen jullie aan veiligheid op het terrein, rondom het terrein, voor de mensen zelf en voor de omgeving?

Regiomanager COA: Nou, sowieso veiligheid een groot goed. Dat staat bij ons ook altijd op nummer één als het gaat om de inrichting van de locatie voor de opvang van asielzoekers. En dat gaat niet anders voor de opvang van nareizigers. Dat betekent dus ook dat we veiligheid zowel op het terrein als in de nabije omgeving met elkaar proberen te waarborgen. Daarover hebben wij intensieve contacten met de gemeente en de lokale politie. Wij organiseren een periodiek overleg om te volgen hoe het in de locatie verloopt. Welke mogelijke risico's er zijn om die vroegtijdig te signaleren en daarop in te grijpen.

Gespreksleider: En wat voor een soort overleg is dat? Wat mogen we daarbij voorstellen?

Regiomanager COA: Dat is een lokaal... Ja, welke naam hebben we daar eigenlijk voor?

Gespreksleider: Maar is het dat de politie hier gewoon regulier langskomt, of is dat ook...

Regiomanager COA: Nee, Meestal beginnen we bij de opstart van de locatie met een structureel overleg, één keer per twee weken, zodat de lijnen goed kort gesloten zijn, zodat de mensen elkaar weten te bereiken, dat er vroegtijdige signalering is voor eventuele problemen, en vaak zie je in de praktijk dat dat na veel over tijd afgebouwd kan worden naar één keer per vier weken.

Gespreksleider: En hebben jullie eigen mensen op het terrein die zorgen voor veiligheid of komt er extra politie bij?

Regiomanager COA: Bij ons op het terrein is altijd beveiliging aanwezig. 24 uur per dag, 7 dagen per week. En daarnaast, dat is een beveiligingsdienst die wij trouwens inhuren. En daarnaast is altijd eigen personeel van COA aanwezig in de overdag en in de avonduren.

Gespreksleider: Dus als mensen iets ervaren, als ze vragen hebben of zorgen hebben, dan kunnen ze altijd terecht op de locatie.

Regiomanager COA: Ja, we hebben permanent voor elke locatie een telefoonnummer en een e-mailadres beschikbaar. Die is ook altijd bereikbaar als centraal loket om eventuele vragen te stellen of problemen aan te geven.

Locatiemanager COA: Het is misschien goed om te vertellen wat we bijvoorbeeld doen in Winterswijk ook, is dat alle vragen die dus bijvoorbeeld binnenkomen, die worden geregistreerd. En we hebben dan een soort klankbordgroep noem het maar, van een x aantal mensen, waar we één keer in zoveel weken mee rond de tafel zitten. Waar we dan ook laten zien wat er mee is gebeurd. Als iemand bijvoorbeeld een klacht zou hebben, waar dan ook maar over, dan wordt dat geregistreerd en mensen worden ook teruggebeld over wat er mee is gedaan. Maar andere mensen kunnen het ook inzien. En dat hebben de mensen in Winterswijk, in de wijk, hebben dat zelf ontwikkeld samen met ons maar wij houden dat bij. En ze zijn daar zeer tevreden over.

Gespreksleider: Dus jullie houden al contact met omwonenden daarin?

Locatiemanager COA: Superbelangrijk, ja.

Gespreksleider: Stel dat nou iemand zich niet aan de regels houdt, of anderszins niet helemaal doet zoals het hoort. Wat kunnen jullie dan doen?

Regiomanager COA: Je hebt natuurlijk allerlei situaties waarin dat er gedrag kan voorkomen waar je eigenlijk niet op zit te wachten. En dat varieert van kleine overtredingen als roken op de kamer, dat mag niet, tot en met de agressie dat er zich binnen het terrein kan afspelen. Wij werken met een zogenaamd maatregelenbeleid en afhankelijk van de ernst van datgene wat je eigenlijk niet had willen zien en toch gebeurt is, dat we maatregelen kunnen treffen. Dat kan zijn soms een inhouding op het weekgeld dat iemand ontvangt. Het kan zijn dat mensen zogenaamde zelfwerkzaamheidsactiviteiten op het terrein moeten verrichten. Klein onderhoud aan omgeving. Tot en met grotere maatregelen, dat iemand desnoods een time-out krijgt en tijdelijk naar een andere locatie gaat, en in het

meest extreme geval een permanente informatie naar een andere locatie. En dit zijn allemaal situaties waar we het nog niet hebben over strafbare feiten, want bij strafbare feiten gaan we natuurlijk altijd aangifte doen bij de politie.

Gespreksleider: Zodra er een strafbare feit is, dan als je weet van wie, ja. Betekent dat ook dat er mensen vanaf andere locaties hier naartoe zouden kunnen komen als tijdelijke maatregel?

Er klinkt applaus in de zaal.

Regiomanager COA: In theorie wel, daar wil ik gewoon eerlijk over zijn. Bij onze drie regiele opvanglocaties komt dat regelmatig voor, dat de verplaatsing is van de ene naar de andere locatie, naar aanleiding van ongewenst gedrag. We hebben het hier over een hele specifieke doelgroep, nareizigers, daar heb ik zo met al wat over verteld. Ik kan me niet, nu niet een situatie voorstellen dat dat eerder is voorgekomen dat vanwege overlast of ernstige misdrijvingen op een andere locatie iemand is verplaatst naar een locatie die voorbehouden was aan nareizigers. Die praktijkvoorbeelden ken ik niet zeker.

Gespreksleider: U zegt dat gebeurt niet maar u kunt ook niet waar zeggen toch? Maar u kent de voorbeelden niet?

Locatiemanager COA: Ja nee dat is natuurlijk waar maar we doen dat wel wat Ronald zei op de regulier locaties, op nareizigerslocaties, zolang ik er werk is dat nooit gebeurt.

Gespreksleider: En dat heeft te maken met het feit dat er... veel meer vrouwen en kinderen zijn op zo'n locatie dan een regulier AZC.?

Locatiemanager COA: Als iemand komt, het is een heel ander doel die dan binnenkomt.

Gespreksleider: Een andere vraag die ik zag vooraf. Wat gaan mensen uit Harreveld ervaren van deze locatie? En wat kunnen zij zelf bijdragen?

Regiomanager COA: Wat mensen kunnen gaan ervaren, zou ik willen omschrijven als van dat is afhankelijk van hoe je het voor openstelt. Wat ik daarmee bedoel te zeggen is dat ik verwacht dat er van deze doelgroep heel weinig te ervaren zal zijn in de lokale omgeving. Dat heeft ook met de specifieke karakter van deze doelgroep te maken. Ik denk dat deze doelgroep ook heel veel kan brengen als mensen zich daar voor openstellen. Als mensen zich willen verbinden aan de locatie, aan de mensen die daar wonen. Tijdelijk wel, om zich als vrijwilliger aan te geven om samen met onze bewoners activiteiten te ondernemen. En dan kan er iets heel moois ontstaan.

Gespreksleider: Maar nou is het wel zo dat mensen daar inderdaad tijdelijk zitten dan, van maanden tot misschien enkele jaren, maar die verbinding is wel tijdelijk dan?

Regiomanager COA: Ja, dat klopt. Ik kan me niet aan termijn ophangen, maar in de regel zal dat gemiddeld een aantal maanden zijn.

Gespreksleider: Maar gewoon overdag bijvoorbeeld neem ik aan, dat die mensen ook boodschappen doen of op het dorp in wandelen een ommetje maken. Je ziet mensen natuurlijk wel gewoon in het dorp, want ze hoeven niet op het terrein zelf te blijven.

Regiomanager COA: Nee, zeer zeker niet. Mensen zijn vrij om te gaan en te staan waar ze blijven. Ze hebben geen permanente verblijfsplicht of dagelijks aanwezigheidsplicht op de locatie. Ze hebben wel een meldplicht dat ze één keer in de week, zoals op al onze locaties, maar mensen zijn in principe vrij om te gaan en te staan waar ze willen.

Gespreksleider: Een andere vraag die voorbij kwam, wat u de referenten noemt, die komen daar neem ik aan dan ook op bezoek. Geeft dat veel heen en weer reizen van de een of de ander?

Regiomanager COA: Ja, misschien wel.

Locatiemanager COA: Ja, mensen komen wel op bezoek, maar er zijn regels voor binnen welke tijden men moet komen en wanneer men er weer uit moet zijn. Dat wordt ook geregistreerd. Misschien kan ik wel zeggen, ik woon zelf Zevenaar, daar zit een hele grote nareizigerslocatie met bijna duizend mensen of zo. Ik zie ze bijna nooit.

Er ontstaat gelach in de aal

Locatiemanager COA: Nee, nee nee, maar ze doen wel boodschappen. Nee, maar ze doen wel boodschappen en je ziet ze. Maar daar hou ik ook niet op. Heel veel gebeuren met de kinderen. Er moet activiteit worden ontwikkeld en dat soort dingen meer. En als je dat goed met elkaar organiseert, dan is dat hartstikke leuk.

Gespreksleider: Ik hoor nog wel wat scepsis, mensen zijn ook niet het leuke ervaring volgens mij. Tenminste niet iedereen, maar u zegt mensen kunnen wel gewoon bijdragen en zelf ook actief worden. Oké, goed.

Regiomanager COA: Mag ik nog wat toevoegen? Nou ja, ik proef die scepsis ook en dat is natuurlijk niet nieuw. Dat komen we op alle plekken tegen waar we een initiatief aan het nemen zijn of aan het voorbereiden zijn. Ik wil geen zoete broodjes verkopen, maar ik wil wel benadrukken dat daar waar we met locaties starten, een vergelijkbaar sentiment vooraf aanwezig is, een vergelijkbare zorg vooraf heel vaak gehoord wordt. Ik zie in bijna alle gevallen in de loop van de tijd dat we ergens zitten, dat mensen zich gaan verbinden en dat het allemaal op een andere manier geaccepteerd wordt. En zelfs daar waar we jarenlang zitten, dat het op een gegeven moment als het gemist wordt ervaren, als we daar weer weg moeten.

Gespreksleider: Goed, nou voor nu dank, want ik denk dat we eventjes toe moeten naar een kleine break. Dus ik ga gerust even zitten, want dan loop ik even daarheen, die kant. Want we hebben nu een heleboel vragen. Maar kom anders even deze kant op. Want volgens mij ben jij voor mensen veel bekender dan ik, de voorzitter van de Dorpsbelangen vereniging.

Er klinkt applaus in de zaal

Gespreksleider: Je wordt gewaardeerd hier blijkbaar. Jullie hebben volgens mij ook een heleboel vragen verzameld. Wij gaan het zo meteen even pauzeren, zodat mensen even wat frisse lucht, wat water enzovoort. En in die tijd kunnen zij zelf ook aangeven, nou die en

die vraag is nog niet behandeld. Die wil ik aan de orde hebben. Maar jullie hebben er ook een heleboel verzameld. Heb ik er al een aantal aan de orde gehad of niet?

Voorzitter Dorpsbelangen: Volgens mij heeft u twee vragen gesteld en dan hebben we op twee vragen daarvan nog geen antwoord gekregen.

Gespreksleider: En welke zijn dat?

Voorzitter Dorpsbelangen: Onder andere de vraag waar het initiatief lag. Op 6 mei is hier verteld dat het een initiatief van iHub was. Inmiddels weten wij de openbare documenten dat de gemeente Oost Gelre sinds april 2025 rondloopt in dat gebied. We hebben daar toch wat bedenkingen bij. Dus ik zou graag willen dat u ook aan iHub vraagt waar het initiatief lag.

Gespreksleider: En de andere vraag?

Voorzitter Dorpsbelangen: De rest van de vragen, wil ik u vragen om ze in deze volgorde door te nemen en per vraag de zaal te vragen of die juist beantwoord is.

Gespreksleider: Nou, dan vraag je heel wat.

Er klinkt applaus uit de zaal

Voorzitter Dorpsbelangen: Ik zie dat we inmiddels 55 minuten onderweg zijn. Ik heb veel vragen gehoord. Het zijn geen vragen die wij tot nu toe gezien hebben. Dus ik wil u verzoeken om ruim de tijd te nemen om dit stuk te behandelen.

Gespreksleider: Dan stel ik voor dat we eerst naar iHub gaan, dan ga ik het gewoon even aan de zaal vragen. Wilt u dat we in een keer doorgaan of wilt u even een kleine break?

De zaal stemt in om door te gaan

Gespreksleider: Ok, dan skippen we de pauze. Sorry voor de koffie die overblijft, dames en heren. En als we u niet red, haal even tussendoor een glaasje water. Maar goed, ik ga ze doornemen, ik ga ze even kijken. Want de opzet van de vragen, alle mensen lever uw vragen in. Jullie zeggen, hier staan de belangrijkste in en anders kan dat ook achteraf. Dan zullen we ze niet meer hier ter plekken beantwoorden, maar dan zullen ze wel achteraf ook nog beantwoorden. Dan ga ik eerst naar iHub. Dan moet ik even snel mijn kaartjes weer even nakijken, want hier is George Ziedses des Plantes, prachtige naam, van iHub. Wat is uw functie bij iHub?

iHub (George): Goedenavond allemaal, ik ben bij iHub verantwoordelijk voor een hoop afspraken met gemeentes, ministeries, andere partijen die naar me gaan. In mijn geval over de afbouw en de transformatie van gesloten jeugd.

Gespreksleider: Dat is echt ook voor gesloten jeugdzorg? Oké, waarom... hebben jullie, zijn jullie hier in contact gekomen met COA om hier op tijd op de locatie te helpen?

iHub (George): Ik ga er een antwoord op geven. Even toch op de film iets terug, want het ging bij de vorige sprekers ging het over draagkracht. Het ging ook over verbinden. Ik hecht het toch aan om te noemen dat iHub en haar voorgangers hier al een hele lange historie

hebben. In Harreveld, op het terrein hier in de vlakbij. Op enig moment doemde zeg maar het beeld op dat gesloten jeugdzorg zoals we dat kennen, dat dat ging stoppen. Wij hebben hier altijd als partij ervaren dat in Harreveld in het dorp de mogelijkheid was om deze echt complexe doelgroep goed op te vangen. Doordat dat ook in het dorp kon. Ik hecht er echt aan om dat even te benadrukken. Dat heeft veel van het dorp gevraagd. Maar ik wil er ook bij zeggen dat iHub altijd ontzettend heeft gewaardeerd hoe dat hier heeft kunnen gaan. En dat dat ook een reden is. Dat is mijn bruggetje naar de beantwoording. Dat dat ook een reden is waarom het voor iHub heel logisch is geweest. Om vanaf het begin af aan. Toen het niet alleen meer ging over zorginhoud en jongeren, maar ook gingen over gebouwen het terrein om vanaf het begin af aan met de gemeente en zodra dat kon ook met Dorpsbelangen af te stemmen in contact te zijn over wat gaan we hier de komende jaren doen.

Gespreksleider: Maar dat is iets wat mensen ook weer zeggen, juist omdat er al zoveel jaren zoiets is, dat Harreveld als relatief kleine gemeenschap dit al binnen de grenzen had, dat dit nou eigenlijk net een stapje te ver is. Snapt u dat?

Er klinkt applaus uit de zaal.

iHub (George): Ik kan me dat zeker voorstellen. Wij als iHub gaan er niet over welke keus de gemeente en het dorp uiteindelijk met elkaar maken over doelgroepen, over opvang etc. Waar wij over gaan is dat we vanuit onze zorg- en onderwijshistorie eigenaar zijn van het terrein en dat we ook hebben gezegd, want die vraag kwam ook langs, dus laat ik die ook actief beantwoorden en ongevraagd beantwoorden. We hebben ook van het begin af aan gezegd, laten we nou samen om tafel gaan om op papier te zetten in een uitgangspuntnotitie wat er in de toekomst op dit terrein wel of niet mag gaan en moet gaan gebeuren. Woningbouw is een perspectief, dat was vanaf het begin af aan duidelijk vanuit de gemeente. Dorpsbelangen heeft dat namens een deel van de inwoners ook ondersteund. En wij hebben gezegd, laten we dat dan op tafel leggen en daaraan werken, zodat als we op enig moment gaan verkopen, dat dat niet zomaar aan een partij is en je als gemeente ook weer vastzit in een construct, de wethouder heeft het denk ik ook toegelicht, waarbij het ook heel moeilijk is om daar even op uit te oefenen. Maar we samen zeggen, dit is wat er kan, dit is wat er mag.

Gespreksleider: Dat is een nobel streven voor die woningbouw voor de lange termijn, maar waarom juist met het COA overleggen en niet bijvoorbeeld jongerenhuisvesting of zo in die gebouwen.

iHub (George): Je wil in de tussentijd, wil je ook iets op dat terrein. De wethouder heeft ook toegelicht, dat maakt niet zoveel uit of iHub nou eigenaar is of de gemeente. Je zult jaren moeten overbruggen. En er waren ook nog wel wat andere wensen en voorkeuren vanuit het dorp en de inwoners die ik ook heel goed kan begrijpen. Namelijk zorg dat er niet een soort versplinterd geheel komt van allerlei doelgroepen, allerlei verschillende termijnen waardoor je ook de grip verliest. Zorg dat je ook, het is net over de JISK gegaan, daar was veel gevoeligheid omheen. Er staan niet enorm veel partijen klaar die zeggen, doe mij maar zo'n heel terrein, daar ga ik wel een aantal jaar iets doen. Het COA is op enig moment in beeld gekomen en zodra dat zo was, was dat bij zowel iHub als gemeente ook bekend. En daar zijn we mee gaan praten.

Gespreksleider: En wanneer was dat? Want ik begrijp dat dat ook nog wel een issue is, van wanneer nou wat op tafel lag.

iHub (George): Eind 2025 is het COA bij ons in beeld gekomen. En is dat ook bekend geweest bij, wat ik zei, de gemeente. En we zijn met elkaar die gesprekken aangegaan. Uiteraard iHub als eigenaar van het terrein in de gebouwen. Maar wel in die verstand, en ik denk dat de wethouder net ook duidelijk heeft toegelicht hoe dat dan in procedure gaat. Dat uiteindelijk de gemeente en het COA met elkaar tot overeenstemming moeten komen over wat er vanuit het COA wel en niet kan gaan gebeuren. Hoe dat zit met de randvoorwaarden, hoe dat zit met de leefbaarheid. Daar gaat iHub niet over, maar iHub is wel de partij die moet zorgen dat die gesprekken gevoerd worden.

Gespreksleider: Hoe ziet iHub zijn of haar rol binnen dit geheel nu en in de toekomst?

iHub (George): De intentie van iHub is om op enig moment over te gaan tot verkopen. Want iHub is een zorg- en onderwijspartij.

Gespreksleider: Ziet u uw rol ook in de tijdelijke invulling? Hebben jullie daar een rol? Of zegt u nou de gemeente en COA maken een afspraak bij verhuren en onze rol stopt daarmee?

iHub (George): In deze fase is het aan COA en gemeente om heel scherp en duidelijk te zijn over wat mag wel en wat mag niet. En gaan we met elkaar tot een overeenkomst komen. Als dat zo is, zullen wij uiteraard ook met de gemeente en COA overleggen van wat is de verantwoordelijkheid van iHub als eigenaar. Wat organiseert de COA zelf, hoe zit dat in het afstemming met de gemeente en wij zijn overigens ook gewend om hele korte en directe lijnen te hebben met de gemeente om te zorgen dat we dit soort dingen ook goed met elkaar kunnen organiseren.

Gespreksleider: Zeggen jullie ook van nou ook als de handen niet op elkaar gaan binnen Harreveld willen wij dit doorzetten want jullie zijn uiteindelijk degenen die die vergunning moeten gaan aanvragen, als eigenaar van het gebouw neem ik aan. Dus zeggen jullie van nou, we blijven hier bij of zeg je van nou, misschien hebben we het nog wel over een andere bestemming?

iHub (George): Ik zie niet voor me dat wij iets aan de COA gaan verhuren als de gemeente zegt dat gaat niet gebeuren. Dus dat ligt aan, het is aan de gemeente? Ja.

Er klinkt applaus uit de zaal.

iHub (George): Ik heb net volgens mij heel duidelijk gezegd dat het nu aan de gemeente en COA is om tot overeenstemming te komen, iHub past daar bescheidenheid, wij hebben vanaf het begin af aan, op het moment dat er nog jongeren op die locatie zaten, zijn we al in gesprek gegaan over de toekomst. Wij hebben ook vanwege de geschiedenis, daarom wilde ik hem even in een paar zinnen terugspoelen, juist gezegd, we gaan direct om tafel om samen tot een beeld te komen. Wat moet de toekomst zijn van deze locatie op lange termijn? Als we dat hebben, dan heb je een kader. Waarvan je tegen potentiële kopers kan zeggen, als je dit wil verwerven, dan is dit wat er kan. Dat staat dan heel duidelijk op papier. Dat is waar wij naartoe werken. En in die tussentijd houden we in het overbruggen van de

jaren, de wethouder schetste het al. Wij gaan inderdaad ook uit van zo'n 4, 5, 6 jaar dat het duurt voordat je kan starten met bouwen. In die tussentijd willen we ook een zo gedragen mogelijke invulling van de jaren ertussen.

Gespreksleider: Nou maar daar zegt u juist iets, zo gedragen mogelijk, dat is precies waarom ik het vroeg van stel nou dat dat blijkt van nou Harreveld ziet het niet zo zitten, dan zeggen jullie wel van nou wij denken dat dit een goede invulling is als de gemeente daarmee akkoord gaat. Ja of nee?

iHub (George): Sorry?

Gespreksleider: Nou je zegt van nou wij zoeken naar een gedragen invulling, nou is natuurlijk de vraag wanneer is het gedragen en wanneer niet, maar stel dat je het gevoel krijgt dat Harreveld het niet zo ziet zitten. Maar jullie zeggen van nou, wij willen een oplossing die gedragen wordt door de gemeente. De gemeente gaat daarover. Het gemeentebestuur.

iHub (George): Zeker als het gaat om de COA en laat ik ook duidelijk noemen dat de gemeente ook heeft gezegd van wij vinden het ook belangrijk, volgens mij heeft de wethouder dat net ook aangegeven, wij vinden het ook belangrijk dat we die faciliteit bieden want wij vinden het ook nodig dat die, nareizigers hier opgevangen worden. Dat is ook de gespreksrichting die wij nu voor de invulling kiezen. Wij zijn dus ook niet met allerlei andere plannen bezig, dat werd ook gesuggereerd in allerlei vragen. In theorie had dat gekund, maar dit is het gesprek waar we in zitten en dat doen we ook vanuit het belang dat de gemeente heeft aangegeven, dit willen we gaan regelen.

Gespreksleider: Nou, als ik de vragen zo zie, dan heb ik ook de indruk dat die vooral gericht zijn aan de gemeente. Dus als het nog tussen zit, ga rustig zitten, dan zoek ik u even op. En een heleboel van die vragen die worden toch vooral gesteld aan het college. Ik ga ze niet allemaal letterlijk voorlezen. Mensen kunnen ze allemaal nalezen. Ik ga proberen de essentie eruit te halen.

Gespreksleider: Proces en besluitvorming. Vraag aan het college is, ik denk dat het goed is als de burgemeester en de wethouder hier komen staan. Dan gaan we ze gewoon eens langs. Waarom heeft u eerst richting een besluit toegewerkt en pas daarna de bewoners en de raad geïnformeerd? Terwijl u zelf aangeeft dat participatie essentieel is.

Wethouder Schutten: We hebben eerst?

Gespreksleider: Besluit en pas daarna inwoners en de raad gaan informeren. Dus eerst hebben jullie gezegd, ja wij vinden dit een goed idee, voordat jullie naar buiten zijn gegaan met dat idee.

Wethouder Schutten: Volgens mij heb ik 6 mei hier in deze zelfde zaal gezegd dat wij 4 mei, twee dagen daarvoor, het eerste bestuurlijke overleg gehad hebben met één van de bestuurders, niet het voltallige COA bestuur, één van de bestuurders. Waarin bevestigd werd door de bestuurder dat er interesse is en er waarschijnlijk tot een overeenkomst zou worden gekomen. En de eerste vragen zijn, bij mijn weten, toen door mijn collega, toenmalig collega-wethouder, wel gesteld, welke voorwaarden verbinden jullie daar dan aan?

Gespreksleider: Maar misschien zit hier wel achter, dat was een soort mededeling, dat dat gesprek gaande was en dat jullie dat willen gaan besluiten en niet eerst een gesprek gaan we dit doen of niet, voordat het besluit zou vallen? Waarom is daarvoor gekozen? Waarom is niet eerst Harreveld geraadpleegd voordat jullie zeiden, ja wij vinden dit een goed idee?

Er klinkt applaus uit de zaal.

Wethouder Schutten: De situatie in Harreveld bij het iHub terrein is als volgt, dat er zich een kans voordoet. Dat wij invloed, greep kunnen krijgen op een gebied en de toekomstige ontwikkeling op dat gebied. Daar hebben wij wel een stevig signaal af willen geven richting de andere partijen, zijnde iHub en COA, dat wij daar zeer zeker in geïnteresseerd zijn. En wij daar graag het gesprek verder over willen voeren. Onze grondhouding was toen ook op positief. Het besluit was 6 mei nog niet officieel genomen, want dat volgt pas uit het moment als wij zeggen dat die bestuurlijke overeenkomst ons het comfort biedt wat wij nodig vinden en dan mee gaan werken aan de BOPA.

Gespreksleider: Maar u zegt wij vinden dit zo belangrijk om dit te doen dat wij vanuit het college gezegd hebben dat onze grondhouding is positief, wij willen dit. Het echte besluit komt nog, maar dat jullie die grondhouding hadden, met die grondhouding ga je dit gesprek aan. En niet eerst het gesprek om te horen of je het zou willen of niet.

Wethouder Schutten: Ja, de tijd, dan probeer ik het even in de tijd te plaatsen. Wij hechten, en mensen kunnen daarvan vinden wat ze daarvan vinden, wij hebben eraan gehecht om onze gemeenschap zo snel mogelijk te informeren over wat er speelt. Terugkijkend op het proces had ik, hadden we wellicht iets andere keuzes kunnen maken. Neemt niet weg dat de intentie die wij hebben met het meewerken aan deze ontwikkeling vooral geënt is op de lange termijn een greep krijgen op het gebied en Harreveld niet verder te belasten de komende decennia met van allerlei zorgpartijen, ja in de volksmond wordt er ook wel eens zorgcowboys genoemd, dat willen we allemaal niet. En op zo'n moment moet je in een relatief korte tijd snel wel klare wijn schenken.

Gespreksleider: Goed, of het een particulier initiatief is of niet, daar hebben we het net ook al even over gehad. Het is vooral de gemeente die dit ook graag wil. Hier is de vraag welke onderbouwing ligt ten grondslag aan het feit dat er voor 200 opvangplaatsen is gekomen. Zijn er objectieve of toetsbare criteria dat je zegt, nou, dit is geschikt voor 200 mensen? Ik weet niet of dan...

Wethouder Schutten: Ja, ik wil wel een poging wagen, anders zal onze Burgemeester mij zeker aanvullen of corrigeren. Het gebied kent een bepaalde oppervlakte met een x-aantal gebouwen met ruimtes daarin. Bij het... Het contact dat wij kregen na de eerste informatie dat iHub en COA wellicht tot een overeenkomst zouden komen is de toenmalig wethouder en portefeuillehouder op de lijn gekomen bij COA en hebben wij ook in het college nagedacht over hoe kunnen wij in deze situatie greep krijgen.

Gespreksleider: Wat ik nu even wil weten, want daar hebben we het net over gehad. Is er een lijstje van criteria of toetspunten waarvan u zegt, oké, hier kunnen we 200 mensen kwijt of dit is geschikt voor 150 mensen?

Burgemeester Hofstede: Ik wil daar wel iets over zeggen. Kijk, voor COA is het ongelooflijk belangrijk om ook een bepaalde hoeveelheid mensen te hebben, om goed al die randvoorwaarden te kunnen borgen. Ik begrijp heel goed de vraag of de opmerking doe er maar 50 of doe er maar 100. Maar dat betekent dat we niet het gebied zodanig kunnen inrichten dat al die zorgen die u heeft rondom veiligheid, rondom beveiliging, rondom voorzieningen als dagvoorziening gerealiseerd kunnen worden. En dat vinden wij van het allergrootste belang. Want op het moment dat mensen dagbesteding hebben, de taal leren, aan het werk gaan, naar school gaan, dan betekent dat dat ze deel uit gaan maken van het gewone leven. Het zijn mensen die hier in Nederland mogen blijven. En die ook toekomstperspectief hebben en die dus ook mee willen doen in de samenleving. En ook de randvoorwaarden over de beveiliging, dat is precies wat er al een aantal keer is gegeven, daaraan hecht enorm. Daarom willen wij ook dat onderzoek doen om te horen wat de inwoners van Harreveld daarin van het grootste belang vinden. Welke waarborgen heeft u nodig, die u ziet dit gaat over de leefbaarheid en veiligheid in ons dorp. Want u doet er toe?

Gespreksleider: Dus u zegt nou niet zozeer de criteria voor meer of minder mensen. Maar juist het feit dat het gebouw geschikt is. En er dus ook voorzieningen kunnen komen. Waardoor het beter is. U noemt nu zelf ook dat onderzoek. Ik weet niet of dat op het lijstje staat. Maar daar hadden we het net ook al even over. Wat voor onderzoek is dat? En hoe gaat u mensen daarbij betrekken?

Burgemeester Hofstede: Dat is een onderzoek over veiligheid en leefbaarheid waarin in beeld gebracht wordt hoe dat er nu uit ziet en welke risico's er zijn, wanneer er, laten we daar ook heel helder over zijn, er komen hier twee groepen die gescheiden zullen zijn, we hebben een JJI die er gaat komen met hun maatregelen die daarbij horen en we hebben deze groep mensen die in Nederland komen wonen met ook de benodigdheden die daarbij komen. Nou, wat betekent dat dan en welke maatregelen zullen we moeten treffen om dat op een goede manier leefbaar te houden voor Harreveld. En niet alleen dat, we doen niet alleen dat onderzoek.

Gespreksleider: Maar hoe doet u dat onderzoek?

Burgemeester Hofstede: Nou, dat laten wij doen door een onafhankelijk bureau die dat soort dingen in beeld brengt.

Er ontstaat commotie omdat Voorzitter Dorpsbelangen aan komt lopen met een extra microfoon.

Gespreksleider: Nee, dat gaan we niet doen. Sorry, je mag geluidsman zijn. Ik ben degene die hier vanavond bepaalt wie er aan het woord is. Ik geef je zo het woord. Ik geef je zo het woord. Maar dan is het gewoon één...

Er klinkt applaus uit de zaal.

Gespreksleider: Een onafhankelijk bureau gaat dat doen?

Burgemeester Hofstede: Een onafhankelijk bureau.

Gespreksleider: En gaat die enquête eens uitzetten?

Burgemeester Hofstede: Ja, die zijn heel erg gespecialiseerd. Die doen dat op heel veel plekken. In de vorm van het betrekken van de direct aanwonenden. Maar ook de bredere kring er om heen. Dat doen ze op de manieren zoals ze dat in echt al in heel veel van die onderzoeken hebben gedaan. En niet alleen dat, maar ook, sorry, en ze komen ook met een advies. Zo moeten jullie die risico's inperken, zo kunnen jullie beheersen.

Gespreksleider: En legt u dat ook weer voor aan een groepje of een hele groep of Dorpsbelangen? Bespreekt u dat advies dan vervolgens ook?

Burgemeester Hofstede: Jazeker, maar we zitten nu eerst in de opdracht. We zijn bezig om die opdracht voor dat bureau te schrijven. Daar betrekken we alle partijen bij. En zij kunnen daar ook in meedenken. In het verleden toen het alleen ging over de JJI is er ook sprake geweest van een specifiek bureau. Omdat het nu een grotere opdracht wordt betekent dat we dat ook gewoon zoals dat hoort moeten aanbesteden. Dat betekent ook dat we die opdracht uit moeten schrijven. Dat betekent ook dat dat bureau wat in beeld is, wat overigens een gerenommeerd bureau is, het mogelijkwerijs niet gaat worden. Maar dat we juist getoetst worden met al die dingen die we belangrijk vinden.

Gespreksleider: Dat is een groot onafhankelijk bureau. Ik snap wel waarom je voorzitter geworden bent. Hij staat er gewoon.

Er klinkt applaus.

Gespreksleider: Voor de goede orde. Dit is geen discussie bijeenkomst. Het is echt vragen en antwoorden, zoveel mogelijk antwoorden. Wat wilde je daar aan toevoegen?

Voorzitter Dorpsbelangen: Ik denk dat we vanavond hier zijn om een dialoog te voeren, niet een monoloog.

Gespreksleider: Nee, dat zeg ik nou juist, het is vraag en antwoord.

Voorzitter Dorpsbelangen: Daarom dus, de Burgemeester spreekt over het veiligheidsonderzoek, maar gaat tegelijkertijd uit dat voor het start van het veiligheidsonderzoek het uitgangspunt is dat de JJI en de asielopvang gerealiseerd wordt. En dat is juist waar het pijnpunt zit, dat wij als dorp graag zien, dat er eerst een onafhankelijke draagkracht onderzoek gaat plaatsvinden om te kijken of de opvang kan. En dan zullen we moeten kijken samen onder welke voorwaarden die opvang kan.

Er klinkt applaus.

Voorzitter Dorpsbelangen: En de beheersmaatregelen waar u over spreekt, we hebben gekeken naar de rapporten van Rijssen-Holten, waar bureau Beke ook onderzoek heeft gedaan. Er worden vooral maatregelen benoemd zoals bijvoorbeeld zorgen over inbraak. Als inwoner moet u een beter slot monteren. Dus veel van die beheersmaatregelen worden geprojecteerd op de inwoners. En we zien nu twee jaar later dat zelfs de gemeente Rijssen-Holten zelf zegt dat de impact op de sociale cohesie en de noaberschap gigantisch groot is daarvan.

Er klinkt applaus.

Gespreksleider: We gaan niet de discussie voeren, dat moeten jullie volgens mij op een ander moment doen, want nu is het echt gewoon de antwoorden op jullie vragen.

Voorzitter Dorpsbelangen: Het is wel belangrijk om de context voor te lezen.

Gespreksleider: Oké, nou goed, ga lekker zitten.

Voorzitter Dorpsbelangen: Anders kom ik terug.

Gespreksleider: Ja, ja, ja, hoe vaker hoe beter. Dit zijn dus allerlei onderwerpen waar ongetwijfeld nog veel meer over gesproken wordt, want daar zijn ook reacties op. En waar je nu op doelt is de spreidingswet en het eerlijk verdelen. Uit de laatste beleidskaders blijkt dat de opvanglocatie goed bereikbaar moet zijn en dicht bij de voorzieningen moet liggen. Dus er zal gekeken worden naar de kerken van Groenlo en Lichtenvoorde. Waarom toch de volledige taakstelling dan nu hier in Harreveld?

Burgemeester Hofstede: Daar heeft Arjen net ook al iets over gezegd. Ons...

Voorzitter Dorpsbelangen komt terug lopen.

Gespreksleider: Sorry daar gaan we mee stoppen anders blijven we aan de gang.

Er klinkt applaus.

Voorzitter Dorpsbelangen: Ik zal uw verzoek respecteren maar dan wil ik u ook vragen de volledige vraag voor te lezen.

Gespreksleider: de volledige vraag voor te lezen, dan gaan we dat doen. Waarom legt het college de volledige taakstelling neer bij een van de kleinste kernen met beperkte voorzieningen, langdurige druk op leefbaarheid en veiligheid. En ga daarmee voorbij aan de eigen beleidskaders. Precies.

Burgemeester Hofstede: Dit beleidskader is met name ook geschreven over de permanente opvang. En de permanente opvang, en collega Arjen Schutten heeft er zelfs ook al iets over gezegd, is niet in dit dorp. Tegelijkertijd hebben wij hier locaties die leeg staan, waardoor diverse partijen naar gekeken wordt. En waarom het ook handig is, ik snap dat u daar anders naar kijkt, maar waarom het handig is om het in één hand te houden. Want daarmee krijgen we controle, hebben we een partij waar we afspraken mee kunnen maken in breedste zin. Kunnen we ook die stap maken waar ook iHub over spreekt naar het doorontwikkelen naar woningbouw. Op een andere manier, met een andere partij, een zorgaanbieder die er bij wijze van spreken morgen in kan, omdat het passend is, dan zijn we alles kwijt, dan zijn we alle controle kwijt en dan durf ik helemaal niets te zeggen over mogelijke woningbouw.

Gespreksleider: Oké, dus u zegt de beleidskaders zijn voor permanente locaties, we hebben hiervoor gekozen, omdat we daarmee greep houden op de toekomst. Kunnen mensen het mee eens zijn of oneens zijn, maar dat is het antwoord. Een volgende vraag, die gaat ook over het coalitieakkoord van Oost Gelre, hebben jullie al een college of niet? Ja, oké. Het spreekt over opvang en huisvesting, die moet passen bij de kernen. Tijdige betrokkenheid van omwonenden, daar zit ook echt iets in, ondernemers en

maatschappelijke voorzieningen. Hoe beoordeelt u dit plan? De gebrekkige betrokkenheid van omwonenden, zoals dit wordt geformuleerd, in het licht van het coalitieakkoord, want daarin wordt gesproken over de dialoog en de betrekking van mensen en participatie is belangrijk.

Wethouder Schutten: Ik dacht even van welk coalitieakkoord het is, maar ik ga ervan uit, Wout, dat het huidige coalitieakkoord is. Maar ook al zou het oude coalitieakkoord zijn. Dit gaat over hoe we betrekken onze omgeving en onze mensen en inwoners bij zo'n proces. En uiteindelijk zullen het meer dan alleen mooie woorden moeten zijn in een coalitieakkoord. We zullen ons stinkende best moeten doen om alle inwoners goed te bevragen en de gelegenheid te geven om ergens iets van te vinden. Neemt niet weg dat we dan altijd dat kunnen doen wat u wil. In deze situatie kwam in een kort tijdsbestek eigenlijk heel veel informatie boven tafel waarvan wij toen gekozen hebben om het toch snel kenbaar te maken, omdat er al gesproken werd over het COA loopt al op het terrein, in de gemeenschap gingen al allerlei verhalen rond.

Gespreksleider: Maar ik vermoed dat het vooral gaat over het feit dat het college heeft gezegd: we hebben een positieve grondhouding voordat jullie het gesprek hebben gevoerd met Harreveld. Dat het nu daarin zit.

Er klinkt applaus vanuit de zaal.

Wethouder Schutten: Die positieve grondhouding zat bij ons ook in het feit dat wij ook mogelijkheden zagen voor een, voor de lange termijn permanente wijziging van het terrein. En dan zul je soms heel snel toch moeten schakelen. En dat is wat in deze situatie ook is gebeurd.

Gespreksleider: Zeg je nou, wij moesten gewoon snel schakelen dus dat kon in dit geval niet. Niet eerst het gesprek doen. We hebben gewoon ook de grondhouding, dat kan natuurlijk wel.

Wethouder Schutten: Ik wil er best wel even op aanvullen. Eind april werd ons in ieder geval wel duidelijk dat COA en iHub heel snel of toch dicht bij elkaar zaten en dat dat zou leiden tot een overeenkomst. Het enige wat, dat was allemaal ambtelijk afgesproken, ambtenaren kunnen van alles bedenken maar als de bestuurders er niet in meegaan dan wordt het een ingewikkeld verhaal. Dus we hadden behoefte aan een gesprek met een bestuurder, dat hebben we op 4 mei gehad en op 6 mei hebben we in ieder geval dat medegedeeld op de algemene ledenvergadering. We hadden graag, dat voorstel hebben ook gedaan richting Dorpsbelangen destijds. Zou het mogelijk zijn dat de vergadering een aantal weken opschuift zodat we een goed proces kunnen lopen? Daar werd toen niet positief op geantwoord en zagen wij op dat moment eigenlijk ons genoodzaakt om het op de algemene ledenvergadering kenbaar te maken.

Gespreksleider: Maar dat is een tijdlijn enzovoort. Het gaat denk ik vooral over de grondhouding. U zegt, soms moet je als bestuur snel schakelen, ook voordat je het gesprek voert. Dat is denk ik. Ja, sorry hoor, maar ik ga gewoon eventjes door met de vragen. En ze krijgen dit allemaal echt in handen, dus u kunt het onder uw kussen leggen en uit uw hoofd leren. Dat gaat echt allemaal goedkomen. Even kijken hoor, waar waren we? Dat onafhankelijke draagkrachtonderzoek. Stel dat dat wordt uitgevoerd en daar komen dingen

in naar voren. Bent u bereid om de echte besluitvorming afhankelijk te maken van dat draagkrachtonderzoek?

Burgemeester Hofstede: Wij hebben zojuist al gezegd, wij gaan voor het risico- en leefbaarheidsonderzoek. En dat is wat anders dan draagvlak onderzoek. Draagkracht. Want er is een aantal zaken dat ik wel weet. En daar zit in elk geval mijn zorg als Burgemeester en ik weet ook dat daar de zorgen zitten hier in Harreveld. De mogelijkheid van de vestiging van een JISK is nog steeds niet weggenomen. We hebben dan keer op keer zij aan zij in opgetrokken om dat te voorkomen. En tegelijkertijd wordt er nog altijd tot op de dag van vandaag naar deze locatie gekeken. Dat gaat de draagkracht zwaar van Harreveld te boven en dan zijn we alle invloed kwijt. Dit is een groep die in Nederland mag blijven, die er belang bij heeft. En waarvan wij zien dat dit mensen zijn die opgaan in de samenleving. Waar natuurlijk moet er wat gebeuren. Natuurlijk moeten ze integreren, taal leren, dagbestedingen hebben ze allemaal niet. Maar dit is geen groep die valt in de categorie risico. En daarmee hecht, dat vinden wij ongelooflijk belangrijk voor de draagkracht.

Gespreksleider: Dat is helder, maar daarmee loopt u eigenlijk vooruit. Daarmee loopt u eigenlijk vooruit. Nee, nee, sowieso gaan we het niet doen. Daarmee loopt u eigenlijk vooruit zelf op dat onderzoek. Want u zegt, wij gaan ervan uit dat dat geen risico oplevert. En dat geloof ik graag met u. Maar dat moet toch eerst een onderzoek zijn voordat je dat kunt zeggen. En bent u bereid, is de vraag, om pas daarna het besluit te nemen. Om dat eerst daarvan te laten afhangen, of op die voorwaarden.

Burgemeester Hofstede: Voor ons is echt het grootste belang... Dat risico en leefbaarheidsonderzoek en leefbaarheid, daar hoort ook draagkracht bij. Dus impliciet zit het al in het onderzoek.

Gespreksleider: En stel nou dat daar punten uit de voren komen waaruit blijkt, nou die draagkracht is toch kleiner dan we hoopten. Of risico's groter dan we hoopten. Zou dan het besluit nog op de schop kunnen?

De zaal roept ja of nee?

Gespreksleider: Is dat, want nee is ook een antwoord. Als u zegt nee, het besluit blijft, dan is dat ook een antwoord.

Burgemeester Hofstede: Als er onaanvaardbare risico's zijn, dan ga ik dat niet nemen. En tegelijkertijd, zolang als die beheersbaar is, is het antwoord ja, het gaat door.

Gespreksleider: Dus u zegt eigenlijk, ga daar niet op hopen, alleen in echt extreme gevallen gaan we het besluit herzien. Maar vooralsnog staat het besluit gewoon vast. Is dat goed? Dan hebben we het over het aantal mensen. Uiteraard nadat de maatstaf niet veranderd is, is het college dan bereid om met COA te onderhandelen over een substantiële verlaging van het aantal opvangplekken.

Burgemeester Hofstede: Ook daarbij hoort dat er voor deze locatie een aanbod ligt bij COA voor het huren van alle panden. En dat betekent dat er een prijs bij is en dat het soms ook gewoon uit moet kunnen. Ik wil er best met COA over praten, maar ook daarbij, als ik

hier beloften ga doen die we niet kunnen waarmaken, doe ik ze liever niet. Dus ik wil, het antwoord is eigenlijk nee.

Gespreksleider: Dat is helder, ja. Want u zegt, ik wil me daar niet echt hard voor maken, want ik zie waarom het 200 mensen zouden moeten zijn. Dus daar gaan we vanuit. Ja, daar gaan we zeker vanuit. Oké, dus het antwoord is nee, is ook een duidelijke. Participatie en vertrouwen, daar hebben we het ook al het een en ander over gehad. Dan gaat het toch weer over die tijdlijn, daar wil ik niet al te veel op in doorgaan. Dat lijkt me typisch iets waar jullie echt ook onderling over met elkaar moeten spreken. Op die algemene ledenvergadering waar u net ook inderdaad over sprak. Maar ik wil voorkomen dat we hier in een welles nietes en toen wel en toen niet. Maar op een vraag van een inwoner of de gemeente juridische maatregelen kon nemen om verhuur of verkoop aan het COA te voorkomen. Zei wethouder Schutten dat dat niet nodig was. Een man, een man, een woord, een woord. Heeft u dat gezegd destijds? Het gaat over mei 25, dus het is al even geleden. Uit een openbaar gemaakte e-mail blijkt dat er nu voor de Algemene Ledenvergadering al met iHub gesproken werd. Heeft u toen iets gezegd over dat gaan we niet doen, een man, een man, een woord, een woord? Of kunt u zeggen, heeft u daar geen actieve herinnering in?

Wethouder Schutten: Ja, ik zou het heel makkelijk mee af kunnen maken door te zeggen dat ik er geen actieve herinnering aan heb, maar op die vergadering weet ik dat het ook ging over het vervolg, wat gaat er met die locatie gebeuren, en die locatie komt niet in beeld voor een permanent, want in die context werd die gesteld, een permanente opvanglocatie, dat was de context en daarvan hebben we toen gezegd, dat gaan we niet accepteren.

Gespreksleider: Oké, daar zit dan dus blijkbaar het verschil in interpretatie. U heeft gesproken over een permanente locatie en andere mensen zeggen ja het gaat over een locatie permanent of tijdelijk. Dus daar zit dan het verschil denk ik. Wat hier ook echt naar voren komt en dat wordt hier ook in vragen gesteld is het vertrouwen. Hoe verwacht u dat we als Harreveld kunnen vertrouwen dat eventuele afspraken nagekomen kunnen worden en er is daar een voorbeeld uit Zwolle boven gezet maar dat kent u zelf. Er zijn voorbeelden waaruit blijkt dat, bijvoorbeeld wat u zei, mensen interpreteren, er komt geen asielzoekersopvang.

Er klinkt applaus uit de zaal.

Gespreksleider: Ja, leg maar die context uit, want ik dacht dat het hier over iets in Zwolle ging, maar...

Voorzitter Dorpsbelangen: Dat is zeker belangrijk. Volgens mij skip je even een paar vragen, dus ik moet even goed kijken. Nou, de vraag is eigenlijk aan de wethouder, waarom hij niet in 2025 de vraag gesteld heeft wat Harreveld kon betekenen bij het invullen van de taakstelling. Hadden we als dorp in openheid en transparantie het gesprek aan kunnen gaan en hadden we tot een gedragen besluit kunnen komen, passend bij onze kern. Nu zijn we voor een voldoende feit gesteld, zonder enige vorm van participatie.

Gespreksleider: Ja, oké. Maar dat is een standpunt. Dus u voelt zich voor een voldoende feit gesteld. Dat is duidelijk, ja. Dat is een standpunt. Dat is gesteld, ja. Daar ga ik zo op in. Maar dan nog die context.

Voorzitter Dorpsbelangen: Die context is voor de volgende vraag.

Gespreksleider: Ja, maar ik kan er twee tegelijk, dat lukt mij.

Voorzitter Dorpsbelangen: In Zwolle, achter Grolle, zijn in 2020 juridisch binnen de afspraak gemaakt over nadeelcompensatie voor het zonnepark. Uw ambtenaren hebben deze anterieure overeenkomst later op eigen initiatief eenzijdig aangepast ten nadele van de inwoners van Zwolle. Ondanks een aangenomen motie vreemd om dit te herstellen, heeft het college tot heden geweigerd dit te doen.

Gespreksleider: Ik was wel in verwarring, want ik las het en ik dacht Zwolle, we zijn toch niet in Zwolle, maar dit verklaart veel. Dus even kijken, we beginnen eerst met waarom is het gesprek niet al eerder tijdens die meerdere bijeenkomsten aan, is het gewoon aan Harreveld gevraagd voordat dit aan de orde was, wat zouden we kunnen betekenen als doden?

Wethouder Schutten: Omdat het toen niet aan de orde was, vanuit de gedachte dat wij in Harreveld geen permanente opvang wilden. Destijds was het gesprek er nog niet met COA over dergelijke activiteiten. Ik weet dat er toen wel nagedacht werd over, misschien kunnen we een gebouw gaan huren van iHub voor huisvesting van Oekraïners. Daar is toen ook wel een scan op geweest en er is naar gekeken van wat is er voor nodig om daar eventueel Oekraïners te kunnen huisvesten. En is dat nooit aan de orde geweest dat Harreveld op die locatie iets zou gaan betekenen in een geheel of totale voorziening voor opvang?

Gespreksleider: Dus u zegt het was niet aan de orde, dus hebben we het gesprek ook niet gevoerd. Zo simpel is het. Dan het voorbeeld uit Zwolle. En er zijn dus meer voorbeelden waarvan mensen zeggen, ja we voelen ons, we hebben nou toch het idee dat u de afspraken niet nakomt. Die vertrouwenskwestie hangt wel ernstig boven de markt. Wat kan het college doen om dat te gaan herstellen?

Burgemeester Hofstede: Ja, kijk, allereerst willen wij afspraken gewoon heel hard, helder op papier. De bestuursovereenkomst die wij in het najaar gaan voorleggen aan de raad, dat zijn de afspraken die we maken met het COA. Dat zijn de afspraken waar we het over hebben. In Zwolle speelt er echt wat heel anders. Het voert echt veel te ver op mijn tafel.

Gespreksleider: Maar het bouwt blijkbaar op. Het is het een na het ander dan, begrijp ik hieruit.

Burgemeester Hofstede: Ja, dat begrijp ik ook. En natuurlijk, dit zijn hele belangrijke zaken om een stap te kunnen doen naar de toekomst. En daarin zijn veiligheid, zorg, risico, maar ook een toekomstbeeld op dit dorp. Een toekomstbeeld op deze plek. Het is een hele grote plek waar heel mooi woningbouw kan worden ontwikkeld. Dat is waar we afspraken over willen maken. En wij willen als gemeente een overeenkomst sluiten met het COA, te beginnen met drie jaar, met een maximale uitloop tot vijf jaar. Dus in deze ene bestuursovereenkomst, dus het moet gewoon heel helder zijn, komen die afspraken te staan. En daarna is het klaar.

Gespreksleider: Oké, dat is een hele heldere uitstraling. Dus na die vijf jaar is het klaar, zegt u? Maar het gaat u nog meer doen om te spreken met Harrevelders, vertrouwen enzovoort, want het gaat natuurlijk over dingen die al langer lopen.

Burgemeester Hofstede: Zeker, en ik vind het zelf als Burgemeester, maar ik weet ook mijn collega's, van het grootste belang om hier bij u te zijn en ook deze zorgen op te halen. Want het gaat niet in zo'n grote groep, maar ook daar gaan wij ons best voor doen. En ik kom heel graag bij u op bezoek, ik wil heel graag het gesprek aan met de dorpsvereniging. Want dit zijn echt cruciale dingen, maar vertrouwen komt te voet, gaat te paard. Ik realiseer me heel goed dat het vertrouwen op dit moment heel erg laag is.

Gespreksleider: Nou, een volgende vraag is: wat weerhoudt het huidige of toekomstige college, om de gemaakte afspraken naast zich neer te leggen? Maar eigenlijk hebben jullie dat al gezegd, we hebben die positieve grondhouding, dus we willen dat niet naast ons nemen. Dan zeg ik, is dat een goede samenvatting of niet?

Wethouder Schutten: Volgens mij is dat helder.

Gespreksleider: Dus dat weerhoudt u ervan om dat te doen. Goed, dan gaat het ook nog over de stukken, het WOO, de wet openbaarheid, open overheid en allerlei stukken die zijn opgevraagd. Het gaat om meer dan 2000 gemeentelijke documenten. De gemeente heeft tot nu toe vrijgegeven wat het dorp eigenlijk grotendeels al kende. Maar de documenten die de werkelijke besluitvorming documenteren zoals de interne communicatie en communicatie met COA komt pas in augustus, september en oktober. Waarom pas dan en niet eerder? En bijvoorbeeld misschien wat nadat het besluit genomen is of krijgen mensen het te zien voordat het besluit genomen is?

Wethouder Schutten: Met opvragen van stukken gaat het, dat is een heel zorgvuldig proces ook en die stukken moeten ook allemaal gescreend en gecheckt worden en soms zullen daar ook gewoon dingen in gezwart worden als het om bepaalde namen gaat.

Wethouder Schutten: Het aantal stukken is 2000. Het aantal papieren is meer dan 10.000 heb ik begrepen. En dat moet allemaal stuk voor stuk beoordeeld worden. Die opdracht kunnen wij intern niet doen. Wij hebben gelukkig geen afdeling waar heel veel mensen werken die alleen maar bezig zijn met WOO verzoeken. Dat is in sommige gemeentes wel anders. Dit moeten we uitbesteden aan een partij. En die hebben in ieder geval aangegeven dat ze het in drie tranches op kunnen leveren. En dat is ook meegedeeld aan de mensen die het verzoek ingediend hebben. Wel is afgestemd van wat heb je wel nodig en wat we eventueel kunnen leveren. Dus we hebben afgelopen week wel echt ons uiterste best gedaan om te leveren wat mogelijk was en waar het direct behoefte aan was.

Gespreksleider: Maar de vraag is ook, bent u bereid om te wachten met besluitvorming totdat al deze stukken openbaar zijn en de mensen die stukken allemaal kunnen doornemen ook en al die informatie hebben?

Gespreksleider: En de raad, voor de besluitvorming, daar hebben we het dan ook.

Wethouder Schutten: Nou, het proces zal ook zo dadelijk zijn. Het proces heb ik straks al uitgelegd. De bestuurlijke overeenkomst die wordt aan de raad nog voorgelegd, in de weg daarnaartoe, in de maanden daarnaartoe, zullen die WOO stukken ook openbaar worden.

Gespreksleider: Dus u zegt eigenlijk die stukken zijn openbaar voordat de gemeenteraad een besluit neemt.

Wethouder Schutten: Als ik de tijdslijn nu bekijk, dan verwacht ik dat dat het geval zal zijn.

Gespreksleider: Kunnen we ook een toezegging doen daarover? Want anders zou u kunnen zeggen, we gaan bijvoorbeeld de besluitvorming iets uitstellen totdat alle spullen er zijn.

Er klinkt applaus uit de zaal.

Wethouder Schutten: Ik ga daar niks in toezeggen, omdat we afhankelijk zijn van andere partijen. Dus een toezegging doe ik er niet in.

Gespreksleider: Dat is een duidelijke daarvan.

Gespreksleider: Goed, ik kijk nog eerst eventjes naar de toolkit communicatie, het COA vermeld in de zaken. Even ondertussen ook kijken waar wij nu zitten in het geheel, Participatie en Vertrouwen. Dat is een vraag aan het COA. Dan kijk ik even, waar zijn de heren van het COA? Kom ook eventjes naar voren toe.

Gespreksleider: Want het COA vermeld in haar toolkit communicatie nieuwe locaties in de initiatiefase wordt niet actief gecommuniceerd, in deze fase wordt op het formele verzoek van de COA aan de gemeente voorbereid. Het moment waarop de openbare collegebesluit naar buiten wordt gebracht is het eerste communicatiemoment. De vraag aan COA is, u spreekt in tal van uitingen over participatie. Ik ga het even niet letterlijk citeren, maar dat is de benaming daar. Wij kunnen niet anders dan concluderen dat het woord participatie niet op zijn plaats is. Wat is uw reactie hierover? U veroorzaakt onrust in uw wantrouwen. Want door pas heel laat te communiceren ontstaat wantrouwen. En dat is niet echt communicatie volgens deze vraag.

Regiomanager COA: Nou, onze beleidslijn is vrij duidelijk. Wij gaan volop in de participatie en de betrekking van omwonenden in de voorbereiding van het in gebruik nemen van de locatie. Op het moment dat er afspraken zijn gemaakt met de gemeente. En die afspraken worden vastgelegd.

Gespreksleider: Dus dat is gewoon beleidslijn. Maar dus niet over de vraag of dat er een locatie moet komen, maar alleen communicatie en participatie over de vraag hoe dat er dan uit moet zien. En dan ook nog na bestuursovereenkomst. Dus daar gaat vooral de gemeente over. Dat is een heel kort antwoord waar ik inderdaad op wordt gevraagd. Nou, dit is wederom de vraag, hoe denkt u het vertrouwen te kunnen herstellen? Maar die hebben we net volgens mij ook duidelijk aan de orde gehad. U gaat uw best doen, maar dat wordt lastig.

Gespreksleider: De tijdelijkheid. Ja, dat gaat dus inderdaad over, en eigenlijk zei u dat net ook al heel duidelijk, mensen willen graag een garantie, maar dan ook graag een juridisch waterdichte garantie, dat het ook echt gaat om een tijdelijke locatie. Maximaal vijf jaar, geen enkele vorm van opvang van welke doelgroep dan ook vervolgens. Kunt u dat juridisch waterdicht maken?

Burgemeester Hofstede: Ja, ik heb altijd geleerd een jurist kan alles regelen, maar wij gaan juridisch borgen, in de bestuursovereenkomst, dat hij eindigt, dat is één. Vervolgens

komt er een tijdelijke omgevingsvergunning, tijdelijke wijziging, die eindigt, want ook in de tijdigheid zit een einde, en die zullen hetzelfde zijn.

Gespreksleider: Dus dat zit dan in het besluit van het eerst met het overleggen met COA, dat is ook een juridisch houdbaar document, daar kun je elkaar aan houden. En vervolgens in een besluitvorming die ook voor ons bestuursrecht kneiterhard is, namelijk tenzij de gemeenteraad vervolgens een nieuw besluit neemt. Want dat zou natuurlijk kunnen, zoals jullie nu ook een nieuw besluit nemen over deze locatie.

Burgemeester Hofstede: Dan kan inderdaad, en tegelijkertijd gaan de voorbereidingen, en dat heeft Arjen Schutten zojuist ook gezegd, de voorbereiding voor realisatie na die periode gewoon door. Dus ja, de gemeenteraad gaat een besluit nemen over een nieuw bestemmingsplan waarin we de mogelijkheden voor woningbouw gaan borgen. En ook dat is een juridisch document. Dus u mag, wat mij betreft, de gemeente er steeds naar vragen. Het zal wat mij betreft ook onderwerp van het gesprek moeten zijn met het Dorpsbelangen Harreveld.

Burgemeester Hofstede: Hoe staat het? Waar staan we nu? En loopt het? Conform een planning? Zodat we ook, volgens mij hebben jullie jaarlijks een ledenvergadering. Een terugkoppeling kunnen geven over hoe staan we nu, waar staan we, koersen we op vier, vijf of zes jaar, wanneer we kunnen overgaan op die woningbouw.

Gespreksleider: En als er helemaal woningen staan, dan is het dus niet meer een locatie waar opvang kan plaatsvinden, dus dat is eigenlijk de beste garantie, los van juridisch, zegt u. Oké, dan nog weer een vraag aan COA, ik vraag mij even om de mensen mee voor te komen. Dat gaat namelijk over de nareizigers, gezinnen met kinderen worden daarin genoemd. Oh, je zit hier nog, ja oké. Ik kijk al naar achteren. Kunnen jullie garanderen wordt dat bijvoorbeeld ook in de bestuursovereenkomst vastgelegd dat het inderdaad zal gaan om gezinnen met kinderen en niet bijvoorbeeld om mensen die elders vandaan moeten komen, want de nood is hoog op allerlei locaties?

Regiomanager COA: Ja, dat kunnen we garanderen, want wij zijn gewend ons te houden aan de afspraken die worden vastgelegd in de bestuursovereenkomst. En in de bestuursovereenkomst met Harreveld of met gemeente Oost Gelre, moet ik zeggen, wordt vastgelegd dat het hier betreft nareizende statushouders.

Gespreksleider: Ja, maar dan zou het dus ook kunnen zijn dat daar ook bijvoorbeeld jonge mannen tussen zitten. Alleen reizende jonge mannen die alleen terugkomen en zich hier bij hun vader of moeder voegen. Dat zijn niet alleen maar gezinnen met kinderen. Het kunnen ook oudere stellen zijn. Allemaal nareizigers. Veel gezinnen met kinderen, maar niet alleen maar.

Regiomanager COA: Ja, ik kan hier niet in vakjes gaan denken. Ik heb het over nareizigers. Ik heb straks ook een korte omschrijving gegeven van hoe die gemêleerde doelgroep eruit ziet en waar vooral de accenten liggen, maar aan de voorkant kan geen enkel individu uitsluiten.

Gespreksleider: Dus dat kunt u niet garanderen, maar wel dat het alleen maar nareizigers zijn? En dus niet bijvoorbeeld de mensen waar je in Ter Apel, de zogenoemde veilige

landers ofzo, dat als het in Ter Apel overloopt dat mensen dan hier naartoe komen. Kunt u dat garanderen dat dat niet gebeurt?

Regiomanager COA: Ja.

Gespreksleider: Oké, nou dat is het. Dank u wel. Deze volgende vraag gaat ook weer over het aantal, maar daarvan zegt u ook van nou, we houden het aan het aantal.

Voorzitter Dorpsbelangen: Ja, ik zal u niet in uw microfoon aanraken. Even kijken, als we naar de locatiestudie kijken, iHub heeft een locatiestudie laten uitvoeren, is maar een klein deel van de locatie geschikt voor opvang van gezinnen. Een groot deel is geschikt voor opvang van alleenstaanden en stellenden. Het maximale aantal opvangplaatsen zonder lichtboei en boerderij, zoals in de uitnodigingsbrief is beschreven, is maar 176. Hoe ruimt u dit met elkaar? Het gaat om gezinnen met kinderen, terwijl de opvanglocatie maar voor een heel klein deel geschikt is voor gezinnen.

Gespreksleider: Dus hoe kan dat als de opvanglocatie nu nog niet geschikt is daarvoor? Zelfs na verbouwing ook niet, is dat het geval? Ja. Niet geschikt. Het maximale aantal opvang zonder lichtboei en boerderij zoals in de uitnodiging is vermeld is 176. Dat blijkt uit de locatiestudie maar een klein deel van de locatie is geschikt voor de opvang, van gezinnen.

Wethouder Schutten: Voor zover ik weet zullen dan in ieder geval de maatregelen zo zijn dat het wel kan want, mijn informatie strekt in ieder geval zover dat het binnen de bestaande gebouwen volgens de ge geldende normen opgelost kan worden.

Gespreksleider: Dus dat zijn geen riante eengezinswoningen, maar kamers nu zeggen van dat gaan ze gewoon zo doen. Het is niet zo dat dat niet past volgens u.

Wethouder Schutten: Goed, er geldt een eisen voor de huisvesting uiteraard. We hebben het hier over mensen en die mensen hebben een bepaalde oppervlakte leefruimte. En dat past binnen de gebouwen. En ja, wellicht, ik zie... Ronald al aankomen, misschien kun jij er inhoud aan geven.

Regiomanager COA: In de kern komt het neer op wat de wethouder zegt. We hebben een programma van eisen dat we leggen op een locatie die we gaan schouwen. Er zijn altijd ongerijmdheden die we dan aantreffen in het kader van de eisen die we eigenlijk aan de voorkant stellen. Dat betekent dus goed schouwen, goed rekenen, goed tekenen en hier en daar verbouwen intern waar dat nodig is om aan dat programma van eisen te kunnen voldoen. De locatie is geschouwd en wat ik heb begrepen is daar plaats voor 200 nareizigers, 200 mensen.

Gespreksleider: Maar ook voor gezinnen dan, want allerlei individuen vragen een andere accommodatie dan echt gezinnen met jonge kinderen bijvoorbeeld.

Regiomanager COA: Dan zal de locatie dan binnenshuis op aangepast moeten worden. Ik weet ook uit de praktijk, het programma van eisen klinkt gelijk heel strak in hokjesdenken, maar we weten natuurlijk ook een gezin of een moeder met drie hele jonge kinderen. Dat vraagt om een andere ruimte dan vier volwassenen.

Gespreksleider: Maar u zegt van dat gaan we gewoon daarop aanpassen, we gaan het verbouwen.

Regiomanager COA: Ja.

Gespreksleider: Oké. Goed. Dan gaan wij door naar de doelgroep hebben we nu gehad. Ja, die beoogde doelgroep die verandert. Daarvan is gezegd dat die gaat dus niet veranderen. Ja, je blijft maar komen. Ja. Maar die doelgroep verandert niet, want dat heeft u net gehoord.

Er klinkt applaus in de zaal.

Voorzitter Dorpsbelangen: Een periode van 3 tot 5 jaar is te lang om nu te overzien hoe de instroom van nareizigers gaat verlopen. Uit de handreiking doorstroomlocaties blijkt dat plekken gerealiseerd voor statushouders tijdelijk verhuurd mogen worden aan andere doelgroepen. Bijvoorbeeld bij een lage bezetting. Het COA schrijft op haar website in de meerjarenstrategie 2020-2025 flexibilisering, dat ook asielzoekers met een kansrijke asielaanvraag hiervoor in aanmerking komen.

Gespreksleider: Kom eens deze kant op, want volgens mij heeft u net iets anders gezegd. U heeft gezegd, nee, hier komen alleen nareizigers en niet andere doelgroepen zoals mensen die nog geen status hebben.

Regiomanager COA: Ja, nou, ik geloof eerlijk gezegd dat er wel heel veel meer op de website van het COA staat. Maar wat ik net heb verteld is datgene wat hier in bestuursovereenkomst komt.

Gespreksleider: En in bestuursovereenkomst komt te staan dat het alleen gaat om nareizigers. Dat hebben nu 400 mensen gehoord, dus zoveel is duidelijk. En op de website moeten jullie dan wellicht nog eens even kijken of dat aangepast zou moeten worden.

Voorzitter Dorpsbelangen: Stel dat een wetswijziging of een geopolitieke situatie verandert de instroom en over een jaar zijn er geen nareizigers meer. Staat de opvang dan leeg?

Regiomanager COA: Dat is een goede vraag, dat zullen we opnieuw in gesprek moeten.

Er klinkt applaus in de zaal.

Gespreksleider: Mag ik nog heel even terug, want u zegt dat ze weer opnieuw in gesprek moeten. Als dat zo zou zijn, dan moet u dus een nieuwe bestuursovereenkomst afsluiten met de gemeente.

Regiomanager COA: Dan zullen we moeten kijken in hoeverre dat binnen de bestaande bestuursovereenkomst toch opvangmogelijkheden binnen de locatie kunnen ontstaan en als die afspraken daarvan niet toereikend zijn, dan zullen we die opnieuw ter discussie moeten stellen.

Gespreksleider: Dan ga ik eventjes naar het bestuur toe, want ik hoor hieruit een beetje zeggen, nou, gaan, jullie er nou alstublieft voor zorgen dat het alleen nareizigers is worden.

Kunnen jullie zorgen in de bestuursovereenkomst dat je met het COA afsprekt dat het alleen nareizigers is worden?

Burgmeester: Ja, dat kunnen we afspreken.

Gespreksleider: En gaan jullie dat dan doen?

Burgmeester: Ja, dat gaan we afspreken.

Gespreksleider: Dan staat het dus leeg en dan moet er een nieuwe bestuursovereenkomst komen. Dus dat wordt afgesproken. Nou, veel duidelijker kan het niet worden. Nou, dan hebben we nog het JiSK. Nee, ja. Nee? Oh, oh. Ga rustig zitten ik krijg het veels te warm. Hoe kijkt het COA aan? Kom maar even deze kant op. Ja, nee, ja. Ik kan dat heel snel, dat komt goed. Kom maar even deze kant op. Want er komen kwetsbare groepen, nareizende kinderen, gezinnen vallen daaronder. En die moeten in een kleinschalige opvanglocatie met een sterke integratie in de lokale gemeenschap dichtbij voorzien. Dat is het idee. Maar de vraag aan de COA is dan, hoe kijken jullie tegen deze opvang in een klein dorp waar weinig of geen faciliteiten of voorzieningen zijn en ook weinig mogelijkheden tot integratie.

Regiomanager COA: Dat betekent dus dat we samen met de lokale omgeving, met omwonenden, ook graag in gesprek willen hoe we daar toch op een goede manier voor kunnen zorgen dat de faciliteiten ontstaan, met iets van integratie met elkaar in de omgeving. Dat kan op het terrein, dat kan in de zin van activiteiten, dat kan in de zin van een buurtfeest, dat kan in de zin van activiteiten voor kinderen.

Er klinkt gelach in de zaal.

Gespreksleider: Dus u zegt, als die faciliteiten er niet zijn, dat is wat we heel fijn vinden, als het bij een kern is waar faciliteiten zijn. Maar als die er niet zijn, dan kunnen we kijken wat we op ons eigen terrein kunnen gaan doen.

Regiomanager COA: Ja, we kunnen natuurlijk iets op ons eigen terrein organiseren, maar als het gaat om boodschappen doen of iets dergelijks, de mensen zullen ook naar buiten. Dus daar moeten we ook wat voor organiseren, dat ze ook een nabijheid hebben van bijvoorbeeld winkels.

Gespreksleider: Dat zou goed zijn. Ja, ik denk dat meer mensen daaruit zouden willen, maar stel dat dat dus niet in de directe omgeving is, verzorgen jullie dan ook vervoer bijvoorbeeld naar andere kernen?

Regiomanager COA: Ik heb er geen pasklaar antwoord op, maar dat zijn dus wel vraagstukken die voorliggen, die we samen moeten gaan ontdekken en kijken welke antwoord dat tot aan kan brengen.

Gespreksleider: Dus zegt u van nou, dat is onderwerp van gesprek met gemeenten en ook met mensen uit Harreveld, in welke vorm dat dan misschien wel de belangen vereniging.

Regiomanager COA: Ja graag.

Gespreksleider: Goed. Stel maar vast de agenda op voor die gesprekken. Dan een vraag aan iHub. In de uitnodigingsbrief staat dat met de verhuur aan COA er geen andere doelgroep bijvoorbeeld een forensisch behandelcentrum JiSK mogelijk zal zijn op het open deel van het terrein. Is iHub betrokken bij de ontwikkeling van JiSK ? En bent u bereid om de gebouwen te verhuren of verkopen aan een JiSK-intentiepartner? Of is dit een verzoek reeds aan de orde.

iHub (George): iHub is geen onderdeel van de JiSK-intentiepartners waar het hier over gaat. Hier is iHub juist gestopt met haar zorgactiviteit, omdat we zeiden, als wij niet meer hier de gesloten jeugdzorg aanbieden, dan zouden er nog andere vormen zijn die we hier overigens ook hadden. Een klein deel gezinsbehandeling, een open zorg, maar niet in een schaal die het rendabel maakt. En dan is het hier in de omgeving echt aan andere partijen. Dus zorginhoudelijk zijn we daar geen partij in. Een JiSK-partij zou zich kunnen melden om stukken te komen huren of kopen, dan zouden we daarover in gesprek gaan. Dat is niet de realiteit. Nogmaals, ik heb het al gezegd, wij zijn nu in gesprek met COA en gemeente over dat hele stuk als huurlocatie.

Gespreksleider: Oké, als dat verhuurd is, kan JiSK er niet meer bij. Is het ook niet aan de orde geweest, wordt hier heel nadrukkelijk gevraagd, zo'n verzoek om daar JiSK te starten?

iHub (George): Er is een gedachte geuit naar iHub door partijen van zou het mogen kunnen zijn, maar het heeft nooit geleid tot een verhuurlocatie. Maar het is wel ter sprake geweest? Het is ter sprake geweest. Er zijn allerlei partijen die bij ons op de deur hebben geklopt die hebben gezegd van dat is interessant wat voor locatie enzovoort. Dat hebben meer partijen gedaan. Dat is niet allemaal concreet geworden en dan is het ook niet interessant.

Gespreksleider: Het is geen formeel verzoek. Maar wel ter sprake geweest.

iHub (George): En wat echt concreet is geworden in de term van god dat zouden we eens kunnen gaan leiden tot iets van een afspraak. Daar nogmaals nemen wij vroegtijdig gemeente en dorpsbelang in meegenomen

Gespreksleider: In de commissievergadering 26 mei heeft wethouder Hoenderboom aangegeven dat vaststaat dat de opvang van nareizigers, een AZC of wat dan ook in die sfeer op deze locatie niet past binnen het geldende bestemmingsplan. Dus dan komen we op die zogenoemde BOPA procedure. Daarbij is ook aangegeven dat COA zich ervan bewust is dat als de opvang op deze locatie gerealiseerd moet worden, dat vooraf een omgevingsplan wijziging nodig is en dat de vraag of die afwijking wordt verleend afhankelijk is van de ruimtelijke afweging van het college.

Gespreksleider: IVraag aan het college. Hoe rechtvaardigt het college het gebruik van die procedure om een expliciete uitsluiting in het omgevingsplan te passeren? En hoe verhoudt zich dat tot wettelijke participatieplicht in de omgevingswet? Wie van beide? Wethouder? Ja. Hoe kijkt het college daar naartoe? Er staat blijkbaar expliciet een uitsluiting in het omgevingsplan die eigenlijk deze functie zou uitsluiten.

Wethouder Schutten: Ja, dat klopt inderdaad. In voorliggende gevallen voor dit bestemmingsplan zijn een aantal bijzondere regels opgenomen, ook ten aanzien van hun AZC, waarvan gezegd wordt dat willen we niet. En daar zit dan eigenlijk een bindend

adviesrecht van de raad en dat betekent dat wij dan het bindend advies op moeten halen bij de raad en daar ook gewoon uitvoering aan moeten geven. Echter zit daar ook weer een verbijzondering op want ruimtelijk gezien wordt er dan gesproken over als er geen sprake is van realisatie en in ruimtelijke zin realisatie betekent opnieuw stenen stapelen of gebouwen realiseren. En daar is hier geen sprake van. Is het college gemachtigd hier zelfstandig een besluit over te nemen?

Gespreksleider: Dus u zegt van ja, dit kan het wel in het oude plan wel uitsluiten, maar wij zijn gemachtigd om daarover besluiten te nemen.

Wethouder Schutten: Door de verbijzondering van de regels ligt dat mandaat bij het college inderdaad.

Gespreksleider: U zegt zelf ook dat dat mandaat ligt bij het college, maar wij gaan wel naar de raad toe. Met bijvoorbeeld de bestuursovereenkomsten, dat soort zaken.

Wethouder Schutten: Ja, maar de bestuursovereenkomsten is iets anders dan de vergunningsprocedure.

Gespreksleider: Het gaat allemaal over de vraag of het er komt of niet natuurlijk. Maar u zegt, wij zijn daartoe gemachtigd. In de omgevingswet staat ook de participatieplicht. Dat je als initiatiefnemer moet zorgen dat er een participatie is gedaan. En voor de besluitvorming moet je daar ook goed naar kijken. Hoe verhoudt zich dat tot deze procedure?

Wethouder Schutten: De participatie, dit is eigenlijk een eerste aanzet tot en ik weet dat er heel veel van u hier aanwezig ook de melding die ik gedaan heb op 6 mei eigenlijk al onder de categorie participatie schaalden. Voor ons is dat niet officieel het moment geweest dat we zijn gaan participeren.

Er klinkt nee nee nee uit de zaal.

Gespreksleider: Wanneer is dat moment formeel geweest dat jullie daar, in jullie beleving, mee begonnen?

Wethouder Schutten: Nou, ik denk dat vanavond de hele mooie aanzet is.

Gespreksleider: Dus u zegt juist ook dit soort gesprekken maken deel uit van die participatie en die zullen zo meteen ook in participatieverslag gaan staan bij de omgevingsvergunning?

Wethouder Schutten: Ja.

Gespreksleider: Dan de vraag of het college hard kan toezeggen dat er geen gebruik zal worden gemaakt van een gedoogbesluit om de opvang te realiseren. Of om de reguliere vergunningsprocedure te ontzeilen. Dus kunt u hard toe zeggen dat er geen gebruik wordt gemaakt van gedogen besluiten?

Wethouder Schutten: Gedoogbesluiten, ja ik moet nu even denken aan of dat gerelateerd is aan handhavingsverzoeken die gedaan zijn. Daar schaar ik er maar even onder. Maar wij

zijn niet van het gedogen en zeker als een zo'n gevoelig groot onderwerp in een dorp als Harreveld. Dan vind ik dat gedogen, dat kan geen sprake van zijn, nooit.

Gespreksleider: Oké, dus is dit een harde toezegging? Dat gaan we niet doen. Gedogen, we zorgen eerst voor besluitvorming voordat daar opvang komt.

Wethouder Schutten: Ja.

Gespreksleider: Nou, dan gaan we toch echt toe aan een afronding zo. Hier staat overigens water hoor, als u zelf ook bijna van het schuitje gaat.

Gespreksleider: Het onderwerp verkeer. De leefbaarheid en de veiligheid, en dan met name rondom de Kerkstraat, dat is al langer een issue, een onderwerp van gesprek. We zijn al meer dan tien jaar in gesprek met de gemeente en de overlast neemt toe. Bewoners voelen zich niet serieus genomen. En uit ervaring van Lieveelde hebben we vernomen dat de opvang voor grote aantallen nareizigers een zogenaamde doorstroomlocaties veel verkeersbeweging met zich meebrengt. Vraag aan het college. Is onderzocht of de Kerkstraat en de omliggende wegen deze extra verkeersdruk aankunnen? En is daarbij ook rekening gehouden met het feit dat de Kerkstraat er in de zomer van 27 tot de herfst 28, gefaseerd uit gaat vanwege de langverwachte en hoognodige renovatie?

Wethouder Schutten: Nog niet.

Gespreksleider: Oké, en hoe wilt u dat dan wel gaan doen? Dat erbij betrekken, dat onderzoeken?

Wethouder Schutten: Ik denk dat het te vroeg is om nu daar een heel inhoudelijk antwoord op te geven, want daar moet ik gewoon het antwoord op dit moment schuldig blijven, omdat ik de inhoud niet ken. Maar ik wil daar ook graag wel samen met de betreffende verantwoordelijke portefeuillehouder van gedachten over wisselen hoe we hiermee omgaan.

Gespreksleider: Nou, geen antwoord. Ook een antwoord. U zegt, daar gaan wij zorgvuldig naar kijken hoe we dat kunnen gaan doen. Zeker ook in relatie tot de renovatie.

Gespreksleider: De gebiedsvisie. Woningbouw is op het iHub-terrein al geruime tijd in beeld. De gemeente geeft aan om aan te slag te gaan met het mogelijk maken van woningbouw op het terrein. Daar hebben jullie inderdaad al de nodige dingen over gezegd. Dat neemt enkele jaren in beslag. Welke stappen zijn er bij de gemeente tot nu toe ondernomen om de woningbouw mogelijk te maken op het terrein? Kijk toch even naar de wethouder denk ik.

Wethouder Schutten: Uit de overleggen met iHub in relatie tot de gewenste transformatie die we hebben. Dat heeft iHub ook al aangegeven van de boerderij en de lichtboei. Dat zijn voor mensen die het misschien niet goed kennen de meer karakteristieke oudere gebouwen op het terrein. En die willen we ook graag behouden die karakteristieke stijl. Die zijn ook geen onderdeel van de overeenkomst met COA, omdat iHub daar zelf al op korte termijn naar de functie wonen toe wil en daartoe hebben ze ook al een principeverzoek bij de gemeente ingediend. Dus dat is eigenlijk een proces wat al gestart is.

Gespreksleider: Maar dan heeft u het specifiek over die twee gebouwen, daar is dat proces voor gestart. Dan komt dus het verzoek bij de gemeente, dan wordt dat bij de gemeente besproken, bekeken enzovoort en dan wordt het plan aangepast. Maar voor de overige woningbouw zijn daar al stappen voor gezet?

Wethouder Schutten: Daarvoor zullen we het beleid kleine kernen, woningbouw, kleine kernen is een beleidsstuk van onze gemeente. Inhoudelijk is dat beleid nu niet toereikend om deze flinke sprong in woningbouw te realiseren. Daar zullen we naar moeten kijken. Dat is enerzijds intern bij ons beleidsmatig. Daar gaan we mee aan de slag, want dit moet in het beleid landen. Maar ook zullen we bij de provincie het gesprek moeten voeren om dit ook te kunnen realiseren.

Gespreksleider: Dat is dus nog niet gebeurd dan. Heeft u enig, kunt u iets van een tijdlijn schetsen wanneer voor die twee verbouwen en ook voor de rest er stappen worden ondernomen met het zicht op, nou wanneer start bouw, dat vraag ik wel heel veel misschien, maar wanneer worden de concrete stappen genomen?

Wethouder Schutten: Ik kan toezeggen dat we, dat het onze volledige aandacht heeft dat het voor ons ook prioriteit heeft om hier snel stappen in te zetten, maar ik vind het heel gevaarlijk om hier iets uit te spreken en verwachting te wekken bij u. Want de kans dat ik hier weer een keer sta om uit te leggen dat het niet gerealiseerd is, is er dan ook. Dus ik wil wel met u afspreken, zodra er concrete stappen zijn. En we hebben eigenlijk in het verleden altijd heel nauw contact gehad met Dorpsbelangen. Dat we daar via Dorpsbelangen misschien wel een communicatielijn voor opzetten. Hoe het verloop van het proces is en welke verwachting u mag hebben ten aanzien van de realisatie van woningen.

Gespreksleider: En u gaf al aan, dan moeten we naar de provincie. Dat is nog niet gebeurd. U heeft nog geen eerste reactie van de provincie. Of zegt u van nou, we hebben het er al eens over gehad en het ziet er wel positief uit?

Wethouder Schutten: Nou ja, je hebt formele gesprekken met de provincie en informele gesprekken. En ik kan zonder datum en moment en persoon te noemen u al wel melden dat in de informele gesprekken we al wel wat gedachten en lijnen uitgezet hebben. En dat zal zich in een formele procedure verder moeten ontwikkelen.

Gespreksleider: Waarvan dan ook via Dorpsbelangen de mensen op de hoogte blijven van die stappen?

Wethouder Schutten: Ik stel het voor he. Ik wil Dorpsbelangen nergens toe verplichten, maar ik zou het erg waarderen dat we in de communicatie daar samen in op kunnen trekken. Maar ik laat dat ook vooral graag bij de Dorpsbelangen.

Gespreksleider: Oké, dus of via Dorpsbelangen of rechtstreeks. Dan hebben we nog twee vragen aan iHub. En dat gaat over collectief particulier opdrachtgeverschap. Dus als mensen zelf het initiatief nemen om ergens een woning te bouwen of een aantal woningen te bouwen. In mei heeft Dorpsbelangen de bestuursvoorzitter al per e-mail verzocht om een gesprek te initiëren. Voor zo'n initiatief van mensen die daar graag zelf wel een woning willen bouwen. En dan gaat het over het volledige rechtergebied. Dat zoudenze willen aankopen en kunnen herontwikkelen. Waarom is hier tot op heden nog niet op gereageerd?

iHub (George): Die reactie zal een dezer dagen komen. Daar heb ik het ook met Dorpsbelangen over gehad. En die zal met zoveel woorden inhouden, dat kan ik hier gerust al van zeggen, eigenlijk verwijzen naar een aantal zaken die hier al vanavond voorbij zijn gekomen en die het ook voor zo'n initiatief niet heel veel anders maken dan voor een andere partij die het terrein zou willen aankopen voor woningbouw. Namelijk dat we met de gemeente en ook met hetzelfde Dorpsbelangen in een proces zitten waarbij er inderdaad nu een principeverzoek bij de gemeente is neergelegd en op een moment dat woningbouw, dat we met elkaar het eens zijn over hoe dat moet gebeuren, dat er ook nog een stedenbouwkundig plan moet komen en een aantal andere processtappen.

iHub (George): Kortom, dat je die jaren bezig bent en dat er op enig moment concreet een beeld is van zo kan het eruit gaan zien en dan ga je op een manier bijvoorbeeld met een tender partijen uitnodigen om in gesprek te gaan. En dan kan zo'n burgerinitiatief vrij goed één van die partijen zijn.

Gespreksleider: Maar het zou ook kunnen zijn dat jullie zeggen, nou voordat we nou echt die plannen concreet maken, wij vinden dat een goed idee en we gaan zorgen dat dat ook landt in die plannen. Is dat ook een optie?

iHub (George): Dorpsbelangen weet over wat voor aantallen en wat voor contexten deze gesprekken voeren. Dus daar zit helemaal geen mist omheen. Dus er wordt al meegepraat.

Gespreksleider: Ze zitten al aan tafel, maar iHub ook van, nou ja, wij als eigenaar van het terrein zien dat best zitten. We staan daar sympathiek tegenover.

iHub (George): We kunnen altijd het gesprek aangaan. Het heeft op een gegeven moment, kijk, je gaat met elkaar ook naar een toekomstplaatje kijken. En vervolgens ga je ook kijken, dat moet ook een bepaalde waarde opleveren. Dat zijn we ook als stichting overigens verplicht, omdat wij betaald worden uit maatschappelijk geld. Dus op het moment dat wij vastgoed verkopen, dan zijn we ook verplicht dat dat gewoon oplevert wat het waard is. Dus stel dat er een particulier initiatief komt wat het heel graag wil kopen, maar wel tegen een volstrekt onrealistische marktwaarde, dan gaat dat waarschijnlijk niet gebeuren.

Gespreksleider: Maar u zegt, als ze maar voldoende willen betalen, dan zou dat een optie kunnen zijn?

iHub (George): Dan zou dat een optie kunnen zijn binnen het kader wat we met elkaar aan het ontwerpen zijn met de gemeente en Dorpsbelangen. Ik hecht er echt aan dat te benadrukken, want daar zit de gezamenlijkheid in.

Gespreksleider: Goed. Concreter dan dit kunt u niet worden. Wat zijn de plannen van iHub voor de periode nadat de periode van opvang, maximaal vijf jaar is verstreken, worden die afspraken dan ook binnen vastgelegd in overeenkomst met de gemeente als die vijf jaar voorbij zijn? En de plannen zijn nog niet zover dat eerste schop in grond is gezet.

iHub (George): Ik weet niet precies wat voor plannen dat dan zouden behouden zijn, want op het moment dat het terrein leeg staat, er is geen huurder en er kan ook niet gestart worden met woningbouw of met verkoop. Dan zal er ook dan weer iets in de overbrugging moeten gebeuren. En ik stel me net zoals u, dat is gewoon een eerlijk antwoord. En ik stel

me net zoals u voor dat we dan ook op tafel gaan en we met elkaar gaan hebben over wat is dan de meest wenselijke invulling. Net zoals dat we dat op dit moment doen.

Gespreksleider: Oké, dus u zegt als na die vijf jaar deze bestuursovereenkomst stopt en wij zijn nog niet zover, dan gaan we wel op zoek naar een tijdelijke nieuwe invulling.

iHub (George): Ja, want het is ook in het belang van het dorp dat daar in ieder geval iets gebeurt en geen verloedering plaatsvindt, et cetera. Maar dat we ook zaken meenemen zoals het nu al gebeurt, namelijk geen versnippering, geen verschillende zorgcowboys, et cetera.

Gespreksleider: Goed, nou, we gaan nu echt toe naar een afronding, dus nog een laatste. U sloeg aan.

Voorzitter Dorpsbelangen: Nee, ik sloeg niet aan. U sloeg nog een belangrijke vraag over, want ik denk, ik denk George, we hadden best wel bereid te zijn om met jullie mee te denken op korte termijn om het gebied goed en positief te ontwikkelen. En daarover was de vraag of we daarover op korte termijn in gesprek willen gaan. En daar hebben we geen antwoord op gehad, dat heb je net toegelicht en ik begrijp dat jullie er niet eens op gaan. Maar kun je de vraag beantwoorden waarom wij niet op korte termijn in gesprek willen gaan? En parallel gedaan, op het moment dat de gemeente nu aangeeft dat we één partij in het gebied willen en jullie gaan twee gebouwen verkopen. Wie wil dat dan kopen en welke partij krijgen we dan in die andere gebouwen te zitten?

Er klinkt applaus in de zaal.

Gespreksleider: Eerst de laatste vraag, hebben jullie daarvoor een koop op het oog die dat allebei zou willen?

iHub (George): Nee.

Gespreksleider: Dan de eerste vraag. Kan het Dorpsbelangen op korte termijn de uitnodiging tegemoet zien om aan tafel te gaan om te spreken over dit soort zaken?

iHub (George): Het Dorpsbelangen zit al aan tafel, maar als de vraag is, kunnen we het op korte termijn kopen? Nee, want er ligt nu een principeverzoek bij de...

Gespreksleider: Nee, dat was niet de vraag. Kunnen we concreter worden over die woningbouwplannen voor de toekomst en kunnen we daarover in gesprek met elkaar?

iHub (George): Nou, we zijn we al over in gesprek, dus ja.

Gespreksleider: Goed, dit is het allerlaatste, dan gaan we echt afronden.

Voorzitter Dorpsbelangen: Ik denk dat we vanavond merken dat het dorp heel erg wantrouwend is en dat heeft een hele lange geschiedenis die begint in de jaren 90 waar Harreveld woningbouw beloofd is en we kregen daar een jeugdgevangenis voor terug. Ik denk dat veel aanwezigen dat verhaal kennen en dat voedt ook het wantrouwen op dit moment. Voor Harreveld zou het een heel belangrijk uitgangspunt kunnen zijn om op korte termijn eigenaar te worden van het gebied en op die manier duidelijke afspraken te maken

over die ontwikkelingen. Om dan nu grip op te krijgen niet over vijf jaar weer met deze zaal hier te zitten te sparren over een nieuwe bestuursovereenkomst.

Er klinkt applaus in de zaal.

Gespreksleider: Oké, heb je vanavond in ieder geval het idee dat er een aantal antwoorden is gekomen. Niet alles en ook vast niet allemaal uit tevredenheid. Maar is het dan begin gemaakt met het beantwoorden van de vraag wat jou heeft?

Voorzitter Dorpsbelangen: Ik denk dat er veel vragen besproken zijn en ook wel beantwoord, maar vaak wordt het toch om de hete kern heen gedraaid. Soms is een ja of een nee duidelijker. Ik snap ook dat het misschien heel spannend is om dat vanavond te doen. Dus ik hoop zeker in de gesprekken die nog gaan volgen dat daar duidelijke afspraken gemaakt gaan worden. En dat we ook stoppen met wollige taal en met woorden spelen, want dat is juist waar de laatste weken in Harreveld in reuring wel ontstaan is. Door met definities te spelen en door, ja, het gevoel te nemen dat we niet serieus kunnen horen worden als handvat.

Er klinkt applaus in de zaal.

Gespreksleider: Zouden vervolggesprekken ook een begin kunnen zijn om dat vertrouwen dat geschaad is, weer voorzichtig te kunnen gaan opbouwen?

Voorzitter Dorpsbelangen: Ik denk dat het begint met een objectief draagkrachtonderzoek dat onderdeel is van de besluitvorming.

Er klinkt applaus in de zaal.

Gespreksleider: Deze vragen en de vragen die we eerder besproken hebben, die komen ook allemaal op de website te staan met nog weer een antwoord. Hier zijn ook voldoende getuigen voor de antwoorden die hier al allemaal besproken zijn. Ik ga toch nog eventjes naar de burgemeester, want we hadden het over hoe staat u hier en wat is de bedoeling van vanavond. Is er wat u betreft een begin gemaakt met dat vertrouwen en het beantwoorden van vragen.

Burgemeester Hofstede: Daar ga ik niet over. Daar gaan namelijk de inwoners zelf over. De inwoners gaan zelf over hun vertrouwen, hun gevoel, daar kan ik niks over zeggen. Laat ik zo zeggen dat ik heel erg blij ben dat u vanavond allemaal gekomen bent. Dat u de moeite heeft genomen om naar ons te luisteren. Dat u emoties heeft getoond. Net zoals ik die hier af en toe heb gezien en zeker heb gevoeld. De waardering voor hoe ordelijk dit verlopen is. Ik vind het echt een groot compliment voor u allen waard. Ik heb net al gezegd, vertrouwen komt te voet en gaat ter paard, volgens mij is het een beginnetje. Ik hoop een kleine stap in het vervolg van de weg die we met elkaar te gaan hebben. Ik, en het hele college, hoop u te ontmoeten. En over uw gevoel, ik hoop dat u een iets beter gevoel weggaat dan binnen gekomen bent.

Gespreksleider: Oké, daar komen wisselende reacties op. Ik wil in ieder geval u ook hartelijk danken voor uw volhardendheid om hier te blijven zitten. Er zijn wel wat zweetdruppeltjes gevallen. Dank ook voor uw inbreng vooraf via de dorpsvereniging en ook

achteraf kunt u vragen nog stellen of opmerkingen nog maken richting de gemeente. Ik weet eventjes niet, is daar een speciaal e-mailadres voor?

Burgemeester Hofstede: Misschien is het goed dat ik daar nog iets over zeg. Er ligt namelijk bij de uitgang formulieren, daar staat een e-mailadres op. Alles wat u nog heeft, prangende vragen of niet prangende vragen. Stel ze daar op. U kunt dat aan de gemeente mailen. Dus doe dat ook vooral. Je hebt het net al gezegd, maar alle vragen die gesteld zijn, soms kwamen ze dubbel, maar die worden allemaal beantwoord. Komt allemaal op onze website. Dus dit wordt zeker nog gevolgd. Neem vooral dat formulier mee bij de uitgang als u daar behoefte aan heeft.

Gespreksleider: Goed, dus doet dat, laat het vervolg nog wat horen. Ik neem aan dat er voluit contacten blijven om over het vervolg nog te praten. Dit was een eerste avond, maar vast niet de laatste avond. Ik wil u voor nu heel hartelijk bedanken en wel thuis. Fijne avond.

Van deze transcriptie is het audiobestand opgeslagen en indien nodig beschikbaar.